**Forslag**
til
Lov om ændring af dyrevelfærdsloven, straffeloven og retsplejeloven
(Strafskærpelser og udvidet mulighed for rettighedsfrakendelse på dyrevelfærdsområdet, bemyndigelse til at fastsætte regler om avl af landbrugsdyr, herunder forbud mod visse former for avl, kontrol af aktører på avlsområdet)

**§ 1**

I dyrevelfærdsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 994 af 30. juni 2025, foretages følgende ændringer:

**1.** Efter § 14 indsættes før overskriften før § 15:
»**§ 14 a.** Ministeren for natur og dyrevelfærd kan fastsætte regler om avl af landbrugsdyr, herunder forbud mod visse former for avl, og om dokumentation af avlsforhold, herunder registrering og opbevaring af oplysninger.«

**2.** *§ 43, stk. 3-5 og stk. 7,* ophæves.
Stk. 6 bliver herefter stk. 3.

**3.** I *§ 46, stk. 1*, indsættes efter »beskyttelse af dyrs velfærd,«: »eller som frembringer, anvender, sælger eller køber avlsmateriale, eller udfører opgaver i forbindelse med avlsprogrammer eller avlsmål,«.

**4.** I *§ 58, stk. 1,* ændres »som« til »der«

**5.** I *§ 58, stk. 2,* ændres »Har det i stk. 1 nævnte forhold haft karakter af« til »Har det forhold, der er nævnt i stk. 1, haft karakter af«

**6.** I *§ 58, stk. 3,* ændres »Har det i stk. 2, jf. stk. 1, nævnte forhold haft karakter af« til »Har det forhold, der er nævnt i stk. 2, jf. stk. 1, haft karakter af«

**7.** I *§ 60, stk. 1, 1. pkt.* ændres »mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr« til »uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller mishandling af dyr«

**8.** I *§ 60, stk. 1, 3. pkt.*, i *§ 60, stk. 2, 2. pkt., der bliver til 3. pkt.,* og i *§ 60, stk. 4, 2. pkt.,* ændres »arter af dyr« til: »arter af dyr eller et bestemt antal dyr«.

**9.** I *§ 60, stk. 2, 1. pkt.* indsættes efter »Frakendelse kan«: »undtagelsesvist« og i *§ 60, stk. 2,* indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum*:* »Frakendelse kan endvidere ske betinget, hvis vedkommende findes

UDKAST

skyldig i overtrædelse af § 58, stk. 1 og ikke tidligere har gjort sig skyldig i overtrædelse af § 58, stk. 1-3.«

**10.** I *§ 60* indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

*»Stk. 5.* Den, der inden for en periode på 5 år straffes for tre overtrædelser af § 58, stk. 2 eller 3, skal ved dom frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr. Frakendelsen kan begrænses til at angå bestemte arter af dyr eller et bestemt antal dyr.«

Stk. 5-8 bliver herefter stk. 6-9.

**11** I *§ 60, stk. 6, 1. pkt.*, ændres »jf. stk. 5« til »jf. stk. 6«.

**12.** I *§ 60, stk. 8*, ændres »stk. 1, 4 eller 7« til »stk. 1, 4 og 8«.

**13.** Efter § 60 indsættes:

**»§ 60 a.** § 60 finder tilsvarende anvendelse på selskaber m.v. (juridiske personer), jf. dog stk. 2.

*Stk. 2.* § 60, stk. 5, finder ikke tilsvarende anvendelse på selskaber m.v. (juridiske personer).«

**14.** *§ 67, stk. 1,* ophæves, og i stedet indsættes:

»Justitsministeren kan fastsætte regler om, at Dyrevelfærdskontrollen i nærmere angivne sager om overtrædelse af denne lov, regler udstedt i medfør af denne lov eller Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Dyrevelfærdskontrollen fører tilsyn med, der ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde, i et bødeforelæg kan tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den, der har begået overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angiven frist at betale en bøde som angivet i bødeforelægget.

*Stk. 2.* Retsplejelovens regler om krav til indholdet af et anklageskrift og om, at en sigtet ikke er forpligtet til at udtale sig, finder tilsvarende anvendelse på bødeforelæg.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

**15.** I *§ 67* indsættes som *stk. 4:*

*»Stk. 4.* Vedtages bøden samt betinget eller ubetinget frakendelse, bortfalder videre strafforfølgning. Vedtagelsen har samme virkning som en dom.«

**§ 2**

I straffeloven, jf. [lovbekendtgørelse nr. 1294 af 57. november 2025], foretages følgende ændring:

**1.** Efter § 196 a indsættes i *21. kapitel:*

**»§ 196 b.** Med fængsel indtil 6 år straffes den, som under særligt skærpende omstændigheder gør sig skyldig i overtrædelse af dyrevelfærdslovgivningen.«

**§ 3**

I retsplejeloven, jf. [lovbekendtgørelse nr. 1298 af 7. november 2025], foretages følgende ændring:

**1**. I *§ 855, stk. 3, nr. 3,* indsættes efter »færdselsloven«: », dyrevelfærdsloven«.

**§ 4**

Loven træder i kraft den 1. juli 2027.

UDKAST

*Bemærkninger til lovforslaget*

*Almindelige bemærkninger*

**Indholdsfortegnelse**

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
2.1. Avl af landbrugsdyr, herunder forbud mod visse former for avl
2.1.1. Gældende ret
2.1.2. Ministeriet for Natur og Dyrevelfærds overvejelser og den foreslåede ordning
2.2. Ophævelse af dyrevelfærdslovens bestemmelser om takster for den ordinære kontrol af dyrevelfærd
2.2.1. Gældende ret
2.2.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.3. Kontrol af aktører på avlsområdet
2.3.1. Gældende ret
2.3.2. Ministeriet for Natur og Dyrevelfærds overvejelser og den foreslåede ordning
2.4. Skærpelse af strafniveauet (frihedsstraf) i visse dyrevelfærdssager
2.4.1. Gældende ret
2.4.2. Arbejdsgruppens anbefalinger
2.4.3. Ministeriet for Natur og Dyrevelfærds overvejelser
2.4.4. Den foreslåede ordning
2.5. Niveauet for bødestraffe for overtrædelser af dyrevelfærdsloven
2.5.1. Gældende ret
2.5.2. Arbejdsgruppens anbefalinger
2.5.3. Ministeriet for Natur og Dyrevelfærds overvejelser
2.5.4. Den foreslåede ordning
2.6. Administrative bødeforelæg
2.6.1. Gældende ret
2.6.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.7. Forhøjelse af strafferammen for overtrædelser af dyrevelfærdsloven under særligt skærpende omstændigheder
2.7.1. Gældende ret
2.7.2. Justitsministeriets overvejelser
2.7.3. Den foreslåede ordning
2.8. Udvidet mulighed for rettighedsfrakendelser
2.8.1. Gældende ret
2.8.2. Arbejdsgruppens anbefalinger
2.8.3. Ministeriet for Natur og Dyrevelfærds overvejelser
2.8.4. Den foreslåede ordning
2.9. Rettighedsfrakendelser ved gentagne overtrædelser (klippekortsordning)
2.9.1. Gældende ret
2.9.2. Ministeriet for Natur og Dyrevelfærds overvejelser
2.9.3. Den foreslåede ordning

UDKAST

2.10. Indførelse af bestemmelse om rettighedsfrakendelse for juridiske personer (i dyrevelfærdsloven)
2.10.1. Gældende ret
2.10.2. Arbejdsgruppens anbefalinger
2.10.3. Ministeriet for Natur og Dyrevelfærds overvejelser
2.10.4. Den foreslåede ordning
2.11. Mulighed for at afsige udeblivelsesdom i sager med påstand om rettighedsfrakendelse
2.11.1. Gældende ret
2.11.2. Arbejdsgruppens anbefalinger
2.11.3. Justitsministeriets overvejelser
2.11.4. Den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Klimamæssige konsekvenser
7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

## 1.Indledning

Formålet med lovforslaget er at bidrage til at sikre dyrevelfærden ved at indføre strafskærpelser for grovere overtrædelser af dyrevelfærdsloven, herunder navnlig i gentagelsestilfælde og ved at udvide mulighederne for at frakende retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr.

Baggrunden for forslaget er navnlig den politiske aftale om dyrevelfærd ("Sammen om dyrene") af 9. februar 2024, som er indgået mellem regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) og Socialistisk Folkeparti, Liberal Alliance, Det Konservative Folkeparti, Radikale Venstre, Dansk Folkeparti og Alternativet (herefter benævnt dyrevelfærdsaftalen). Aftalen indeholder i alt 31 konkrete initiativer, der skal bidrage til at sikre bedre dyrevelfærd, herunder initiativ 7 om undersøgelse af strafskærpelser på dyrevelfærdsområdet.

I medfør af aftalens initiativ 7 blev der nedsat en tværministeriel arbejdsgruppe (fremover benævnt som arbejdsgruppen), der fik til opgave at gennemgå og belyse gældende ret og relevant retspraksis vedrørende straf og rettighedsfrakendelse på dyrevelfærdsområdet og komme med konkrete anbefalinger til strafskærpelser og øget brug af rettighedsfrakendelse, der kan bidrage til at sikre dyrevelfærden.

Arbejdsgruppen bestod af repræsentanter fra det daværende Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, den daværende Fødevarestyrelse, Justitsministeriet og Rigsadvokaten. Arbejdsgruppen blev ledet af Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

UDKAST

Arbejdsgruppen afgav i februar 2025 arbejdsgrupperapporten "Undersøgelse af mulige strafskærpelser mv. på dyrevelfærdsområdet", der indeholder en række konkrete anbefalinger vedrørende strafskærpelser og rettighedsfrakendelse på dyrevelfærdsområdet. Rapportens anbefalinger samt øvrige mulige tiltag til strafskærpelser mv. er efterfølgende blevet drøftet i aftalekredsen bag dyrevelfærdsaftalen.

Lovforslaget har således til formål at indføre strafskærpelser og en udvidet mulighed for rettighedsfrakendelser mv. på dyrevelfærdsområdet, herunder på baggrund af rapportens anbefalinger og de efterfølgende politiske drøftelser.

Det bemærkes, at de ændringer, som vedrører skærpet bødestraf, ikke omfatter de bødeniveauer, der gælder for sager om erhvervsmæssig transport af dyr, hvor der findes særlige, vejledende bødeniveauer, som adskiller sig fra de øvrige.

Lovforslaget har desuden til formål at medvirke til at forbedre dyrevelfærden i produktionen af landbrugsdyr.

Af regeringsgrundlaget fra juni 2026, "Det politiske grundlag for firkløverregeringen", fremgår det bl.a., at regeringen (Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Moderaterne og Radikale Venstre) vil "sikre, at ekstremavl i griseproduktionen forbydes".

Med lovforslaget foreslås derfor en bemyndigelse til at fastsætte bestemmelser om avl af landbrugsdyr, herunder forbud mod visse former for avl, der har en negativ effekt på dyrenes velfærd, samt bestemmelser om dokumentation af forhold vedrørende avl.

Bestemmelsen sender et vigtigt signal om, at enhver, der avler landbrugsdyr, skal have fokus på de dyrevelfærdsmæssige konsekvenser af avlen og avlsmålene.

Det er hensigten, at bemyndigelsen i første omgang skal anvendes til at fastsætte regler, der forbyder såkaldt ekstremavl af grise.

Herudover foreslås en ændring af dyrevelfærdslovens regler om pligten til at medvirke til kontrol, så pligten også vil omfatte aktører, der beskæftiger sig med avlsmateriale, avlsprogrammer eller avlsmål.

Slutteligt har lovforslaget til formål at implementere enkelte dele af regeringens akutplan for dyrevelfærdskontrol af 29. september 2026. Et af initiativerne i akutplanen er, at der skal undersøges mulighed for at udstede administrative bødeforelæg ved konstatering af overtrædelser af dyrevelfærdsloven. Endvidere er det hensigten at sikre, at takster for betaling for den ordinære kontrol med dyrevelfærden i besætninger fremadrettet fastsættes administrativt ved bekendtgørelse, og dermed ikke fremgår direkte af dyrevelfærdsloven.

## 2. Lovforslagets hovedpunkter

### 2.1. Avl af landbrugsdyr, herunder forbud mod visse former for avl

*2.1.1. Gældende ret*

Dyrevelfærdsloven indeholder ikke i dag en bemyndigelsesbestemmelse, der giver mulighed for at fastsætte regler om avl af landbrugsdyr, herunder forbud mod dette. Ministeren for natur og dyrevelfærd kan derfor efter gældende ret ikke forbyde bestemte former for avl af eksempelvis grise.

*2.1.2. Ministeriet for Natur og Dyrevelfærds overvejelser og den foreslåede ordning*

Det fremgår af regeringsgrundlaget fra juni 2026, "Det politiske grundlag for firkløverregeringen", bl.a., at regeringen (Socialdemokratiet, Moderaterne og Radikale Venstre) ønsker at "sikre, at ekstremavl i griseproduktionen forbydes".

Herudover fremgår det af regeringsgrundlaget bl.a., at regeringen vil tage initiativ til en firepartsaftale om fremtidens griseproduktion med deltagelse af blandt andre landbruget, natur-, dyre- og miljøorganisationer samt arbejdsmarkedets parter inden for fødevareerhvervet.

For at udmønte regeringens ønske om et forbud mod ekstremavl i griseproduktionen er der behov for at tilvejebringe en hjemmel, som giver ministeren mulighed for at fastsætte regler om avl af landbrugsdyr, herunder forbud mod visse former for avl.

Gennem målrettet avlsarbejde er det muligt bl.a. at sikre sundere og mere produktive landbrugsdyr. En fremavling af særlige karakteristika eller egenskaber i uforholdsmæssig grad kan imidlertid medføre fysiologiske, anatomiske og adfærdsmæssige ændringer af dyrene i en sådan grad, at det får negative konsekvenser for dyrenes velfærd.

Avlen er således af væsentlig betydning for landbrugsdyrenes velfærd og skal derfor foregå på en måde, der både dyrevelfærdsmæssigt og etisk er ansvarlig og bæredygtig. Det indebærer, at avlen prioriterer dyrenes naturlige egenskaber, karakteristika, adfærd og behov, og at denne vægtning i avlen omfatter dyrenes velfærd gennem hele livsforløbet og på tværs af produktionscyklussens forskellige faser.

Med henblik på at øge dyrevelfærden for landbrugsdyr foreslås det derfor at indsætte en ny bestemmelse i dyrevelfærdslovens § 14 a, hvorefter ministeren for natur og dyrevelfærd bemyndiges til at fastsætte regler om avl af landbrugsdyr, herunder forbud mod visse former for avl, og om dokumentation af avlsforhold, herunder registrering og opbevaring af oplysninger.

Det er hensigten, at bemyndigelsen i første omgang vil blive udnyttet til at fastsætte regler, der forbyder såkaldt ekstremavl af grise.

UDKAST

Ved ekstremavl forstås i denne sammenhæng systematisk og målrettet avl, hvor selektion for bestemte egenskaber medfører, at dyrene udvikler træk eller en genetisk disposition, som væsentligt øger risikoen for lidelse, sygdom, funktionsnedsættelse, dødelighed eller andre velfærdsmæssige problemer hos enten forældredyr, afkom eller andre dyr i avlen eller produktionen.

Som eksempel på ekstremavl kan nævnes avl af kuld hos grise, hvor antallet af pattegrise er større end soens antal af patter.

Bemyndigelsen vil dog være generelt anvendelig og vil således også kunne anvendes til at udmønte eventuelle resultater af den nævnte firepartsaftale, der omhandler andre forhold vedrørende avl af grise. Dette kan eksempelvis være regler om indholdet af avlsmål og avlsprogrammer samt om udvælgelsen og anvendelsen af avlsdyr.

Bestemmelsen vil ligeledes kunne anvendes til at fastsætte regler om avl, herunder forbud mod visse former for avl, af andre arter af landbrugsdyr end grise.

Afhængig af karakteren af de nærmere regler, der fastsættes i bekendtgørelse, vil der ved udmøntning af bemyndigelsen blive fastsat en passende overgangsordning.

For nærmere herom henvises til lovforslagets § 1, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

## 2.2. Ophævelse af dyrevelfærdslovens bestemmelser om takster for den ordinære kontrol af dyrevelfærd

### *2.2.1. Gældende ret*

Dyrevelfærdsloven blev vedtaget den 25. februar 2020. Loven blev indført med henblik på at samle og forenkle den eksisterende lovgivning på dyrevelfærdsområdet, idet en række dyreartsspecifikke love blev ophævet. Dyrevelfærdsloven afløste den tidligere dyreværnslov og videreførte som udgangspunkt den gældende ret, dog med enkelte nye bestemmelser.

Dyrevelfærdslovens § 43 indeholder bestemmelser om betaling for omkostninger forbundet med kontrolopgaver på dyrevelfærdsområdet.

Efter dyrevelfærdslovens § 43, stk. 1, kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri (nu justitsministeren) fastsætte regler om betaling for omkostninger ved kontrolopgaver, der udføres efter loven eller regler fastsat i medfør af loven eller i henhold til Den Europæiske Unions forordninger om forhold, der er omfattet af denne lov.

Bestemmelsen er en sammenskrivning af de tidligere bemyndigelsesbestemmelser i bl.a. dyreværnslovens §§ 24 f og 31 a samt §§ 7 c og 18 i om lov om hold af slagtekyllinger.

De pågældende bestemmelser indeholdt dels bemyndigelser til, at ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kunne fastsætte bestemmelser om betaling for kontrol og ydelser inden for lovenes områder, og dels et antal faste takster for kontrol, som har stikprøvelignende karakter.

Med tilblivelsen af dyrevelfærdsloven blev bemyndigelserne samlet og videreført i én. Bestemmelsen blev udformet, så den i al væsentlighed svarer til det, gælder for kontrol i henhold til fødevareloven og lov om hold af dyr, hvor der som hovedregel skal opkræves betaling for kontrollen, medmindre ministeren bestemmer andet. Dette skyldes dyrevelfærdskontrollens nære tilknytning til fødevarekontrollen og veterinærkontrollen. Formålet med de faste takster var blandt andet, at omkostningerne ikke kun skulle bæres af de besætninger, der tilfældigvis udtages til ordinær kontrol.

Taksterne for afgifter og gebyrer fastlægges som udgangspunkt, således at der opnås fuld dækning for de omkostninger, der er forbundet med det pågældende kontrolområde, og således, at der tilstræbes en balance over en 4-årig periode.

Bemyndigelsen i dyrevelfærdslovens § 43, stk. 1, er udnyttet i bekendtgørelse nr. 1716 af 18. december 2025 om betaling for kontrol af fødevarer, foder og levende dyr m.v. Heri er der fastsat takster for betaling af omkostningerne i forbindelse med kontrollen af slagtning af kyllinger samt takster for ekstra kontrol (opfølgende kontrol), som udføres efter der er påvist manglende overholdelse af dyrevelfærdsloven eller bekendtgørelser udstedt i medfør af denne. Bekendtgørelsen er desuden udstedt i medfør af § 43, stk. 5 og 6, hvorefter ministeren kan fastsætte regler om bl.a. opkrævning samt regler om betaling for kontrol, der udføres efter lov om hold af dyr eller lov om fødevarer, når kontrollen indgår som en del af et overordnet kontrolområde omfattet af dyrevelfærdsloven.

Det fremgår af § 43, stk. 2, at ministeren kan fastsætte regler om betaling for særlige ydelser og ekspeditioner, herunder autorisationer, godkendelser, registreringer, tilladelser, anmeldelser, undersøgelser, attestationer og dispensationer, der ydes i henhold til loven eller regler udstedt i medfør af loven eller i henhold til forordninger udstedt af Den Europæiske Union om forhold, der er omfattet af denne lov. Bemyndigelsen er udnyttet i bekendtgørelsen om betaling for kontrol af fødevarer, foder og levende dyr m.v. Heri er der fastsat takster for betaling af ordninger, som er omfattet af stk. 2, herunder kontrol af logbøger fra transportvirksomheder, der er autoriseret i Danmark.

Ved kongelig resolution af 3. juni 2026 blev ansvaret for sager vedrørende kontrol med overholdelse af reglerne i dyrevelfærdsloven overført til Justitsministeriet.

Efter § 43, stk. 3, er der endvidere fastsat en direkte lovbestemt betalingsforpligtelse for ejere af visse dyrehold. Bestemmelsen vedrører betaling for den ordinære dyrevelfærdskontrol i besætninger og fastsætter årlige beløb, som afhænger af dyreholdets art og størrelse. Betalingsforpligtelsen påhviler ejere af dyrehold, der pr. 1. februar er registreret i Det Centrale Husdyrbrugsregister (CHR), og som er omfattet af bestemmelsens nærmere betingelser.

UDKAST

Det følger af dyrevelfærdslovens § 43, stk. 4, at virksomheder, som beskæftiger sig med sammenbringning, og besætningsejere m.v., som opkræves gebyr for syn af dyr ved udførsel, jf. bekendtgørelse om betaling for kontrol af fødevarer, foder og levende dyr m.v., betaler et beløb på 64 kr. pr. kvarters faktureret kontroltid i forbindelse med syn af dyr til finansiering af omkostninger til stikprøvekontrol ved pålæsning og aflæsning af dyr samt dybdegående kontroller i forbindelse med udførsel af levende dyr.

Beløbene i dyrevelsfærdslovens § 43, stk. 3 og 4, bliver årligt pr. 1. januar pris- og lønreguleret med den sats for det generelle pris- og lønindeks, der er fastsat af Finansministeriet, jf. stk. 7. Det regulerede beløb afrundes til nærmeste hele kronebeløb og offentliggøres ved bekendtgørelse.

*2.2.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

Som led i regeringens akutplan for dyrevelfærdskontrol finder Justitsministeriet det uhensigtsmæssigt, at taksterne for dyrevelfærdskontrollen er reguleret direkte i loven, da det indebærer, at enhver regulering heraf, som ikke er en indeksregulering efter dyrevelfærdslovens § 43, stk. 7, forudsætter lovændring. Ved i stedet at regulere taktstørrelsen i en bekendtgørelse, kan det løbende sikres, at taksterne justeres, så de afspejler de reelle omkostninger for kontrol på området.

Det foreslås på den baggrund, at dyrevelfærdslovens § 43, stk. 3 og 4, ophæves. Da § 43, stk. 5, i dyrevelfærdsloven bemyndiger ministeren til at fastsætte regler for opkrævning af beløb nævnt i stk. 3 og 4, som det foreslås ophævet, foreslår Justitsministeriet som konsekvens heraf ligeledes stk. 5 ophævet.

Der foreslås derudover at ophæve § 43, stk. 7, hvori det er fastsat, at taksterne i dyrevelfærdslovens § 43, stk. 3 og 4, indeksreguleres årligt.

I forlængelse af forslaget om at ophæve de lovbestemte takster finder Justitsministeriet det hensigtsmæssigt, at taksterne for den ordinære besætningskontrol og taksten for kontrol af på- og aflæsning af dyr ved virksomheder, som beskæftiger sig med sammenbringning, og hos besætningsejere ved direkte eksport fremover fastsættes på bekendtgørelsesniveau.

Her forudsættes den eksisterende bemyndigelse i dyrevelfærdslovens § 43, stk. 1, udnyttet. Det er Justitsministeriets vurdering, at taksterne for den ordinære kontrol vil kunne fastsættes administrativt med hjemmel i denne bemyndigelse, i det omfang de ikke længere er reguleret direkte ved lov.
Det forudsættes, at ministeren vil udnytte bemyndigelsen i § 43, stk. 1, til at fastsætte taksterne for den ordinære kontrol med dyrevelfærd på bekendtgørelsesniveau. Det påtænkes endvidere at omlægge strukturen for betaling således, at de besætningsejere, der har de største besætninger, fremadrettet betaler en forholdsmæssigt større andel af den ordinære kontrol med dyrevelfærd, end tilfældet er i dag.

UDKAST

Taksterne vil med den foreslåede ordning fortsat blive indeksreguleret årligt. Det forudsættes, at ministeren fremover vil indeksregulere taksterne i medfør af den nuværende bemyndigelseshjemmel § 43, stk. 1.

Det bemærkes, at taksterne for 2027 forventes fastsat som tekstanmærkning på Finansloven for 2027.

Det forudsættes, at gebyrordningen fortsat vil følge Finansministeriets budgetvejledning. Det fremgår af budgetvejledningen, at taksten for gebyrer bør fastsættes således, at der tilstræbes fuld dækning for de omkostninger, der er forbundet med det pågældende gebyrbelagte område. Mindst én gang årligt vurderes det, bl.a. på baggrund af seneste års regnskab eller det forventede resultat af årets regnskab, om omkostningerne skal reduceres eller taksten justeres for at sikre balance. Væsentlige ubalancer mellem indtægter og omkostninger på det enkelte gebyrbelagte område skal tilstræbes udlignet over en periode på maksimalt 4 år fra og med det år, hvori ubalancen opstår.

Der henvises til de specielle bemærkninger til § 1, nr. 2.

**2.3. Kontrol af aktører på avlsområdet**

*2.3.1. Gældende ret*

Det følger af dyrevelfærdslovens § 46, stk. 1, at ejere af dyrehold, virksomheder og andre, der udfører opgaver i forbindelse med behandling af dyr og beskyttelse af dyrs velfærd, efter anmodning fra tilsynsmyndigheden skal give alle oplysninger, som har betydning for tilsynet, og vederlagsfrit yde tilsynsmyndigheden fornøden bistand ved tilsyn, undersøgelser og udtagning af prøver samt andre foranstaltninger, der iværksættes i henhold til loven eller regler fastsat i medfør af loven eller i henhold til Den Europæiske Unions forordninger om forhold, som er omfattet af denne lov.

Avlsmateriale (sæd, æg og embryoner) samt avlsprogrammer og avlsmål er ikke udtrykkeligt omfattet af udtrykket "behandling af dyr og beskyttelse af dyrs velfærd", og anses derfor ikke for at være omfattet af dyrevelfærdslovens § 46 om pligten til at medvirke ved kontrol.

*2.3.2. Ministeriet for Natur og Dyrevelfærds overvejelser og den foreslåede ordning*

Med henblik på at løfte dyrevelfærden inden for avl af landbrugsdyr, er der behov for, at det er muligt at føre tilstrækkelig og effektiv kontrol med alle aktører på området.

Den pligt til at medvirke ved kontrol, der i dag gælder efter dyrevelfærdslovens § 46, omfatter efter bestemmelsen ejere af dyrehold, virksomheder og andre, der udfører opgaver i forbindelse med behandling af dyr og beskyttelse af dyrs velfærd.

Udførelsen af opgaver, der alene relaterer sig til avlsmateriale (sæd, æg og embryoner), avlsprogrammer eller avlsmål, og som derfor ikke involverer hverken levende eller døde dyr, er ikke udtrykkeligt omfattet af bestemmelsen i § 46, stk. 1, som den i dag er formuleret.

Avlsmateriale, samt de kriterier, der ligger til grund for selektionen af dyr, og som er indeholdt i avlsprogrammer og avlsmål, kan imidlertid have dyrevelfærdsmæssige konsekvenser for de dyr, der frembringes i avlen.

Adgangen til oplysninger om avlsmateriale, avlsprogrammer og avlsmål er derfor af væsentlig betydning for muligheden for at føre tilstrækkelig og effektiv kontrol med overholdelsen af regulering af dyrevelfærd inden for avlen.

Ministeriet for Natur og Dyrevelfærd vurderer derfor, at det er nødvendigt at ændre bestemmelsen i § 46, stk. 1, således at pligten til at medvirke ved kontrol også kommer til at omfatte ejere af dyrehold, virksomheder og andre, der frembringer, anvender, sælger eller køber avlsmateriale, avlsprogrammer eller avlsmål.

Med en ændring af bestemmelsen vil de aktører på avlsområdet, der beskæftiger sig med avlsmateriale, avlsprogrammer eller avlsmål, men ikke nødvendigvis med selve dyrene, også være omfattet af pligten til efter anmodning fra tilsynsmyndigheden at skulle give alle oplysninger, som har betydning for tilsynet, og vederlagsfrit yde tilsynsmyndigheden fornøden bistand ved tilsyn, undersøgelser og udtagning af prøver samt andre foranstaltninger.

Der foreslås ikke i øvrigt ændringer af dyrevelfærdslovens § 46 om medvirken i forbindelse med kontrol.

For nærmere herom henvises til lovforslagets § 1, nr. 3, og bemærkningerne hertil.

### 2.4. Skærpelse af strafniveauet (frihedsstraf) i visse dyrevelfærdssager

*2.4.1. Gældende ret*

*2.4.1.1. Dyrevelfærdsloven*

Dyrevelfærdslovens straffebestemmelser findes i lovens kapitel 20 om straf m.v.

Den generelle straffebestemmelse i dyrevelfærdsloven er § 58, som fastsætter strafferammerne for uforsvarlig behandling af dyr, grovere uforsvarlig behandling af dyr og uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling, samt for overtrædelse af en række bestemmelser i dyrevelfærdsloven og administrative forskrifter udstedt i medfør af loven.

UDKAST

Det fremgår af dyrevelfærdslovens § 58, stk. 1, at den, som ved overanstrengelse, vanrøgt eller på anden måde behandler dyr uforsvarligt, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år. Ifølge lovens § 58, stk. 2, er straffen bøde eller fængsel indtil 2 år, hvis det i stk. 1 nævnte forhold har haft karakter af grovere uforsvarlig behandling af dyr. Det følger endvidere af lovens § 58, stk. 3, at har det i stk. 2, jf. stk. 1, nævnte forhold haft karakter af mishandling, er straffen fængsel indtil 2 år.

Strafbestemmelserne i dyrevelfærdslovens § 58, stk. 1-3, forudsætter en vurdering af, om en overtrædelse må anses for uforsvarlig behandling af dyr, grovere uforsvarlig behandling af dyr eller grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling.

I straffesager kan parterne forelægge konkrete veterinærfaglige spørgsmål for Det Veterinære Sundhedsråd til udtalelse efter reglerne i bekendtgørelse nr. 1712 af 15. december 2015 om forelæggelse af veterinærfaglige spørgsmål for Det Veterinære Sundhedsråd. Det Veterinære Sundhedsråd vurderer et forhold ud fra dyrets lidelsesgrad, varigheden af behandlingen, dyret er blevet udsat for, og det enkelte dyrs konkrete skade.

Endvidere fremgår det af Rigsadvokatmeddelelsen, CIR1H nr. 9964 af 13. november 2024, afsnittet om Dyrevelfærd, punkt 3.1.1, at hvis der i en sag er tvivl om, hvorvidt et konkret forhold skal karakteriseres som uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling af dyr, skal anklagemyndigheden som udgangspunkt indhente en udtalelse fra Det Veterinære Sundhedsråd efter reglerne i bekendtgørelse nr. 1712 af 15. december 2015 om forelæggelse af veterinærfaglige spørgsmål for Det Veterinære Sundhedsråd.

Det fremgår af dyrevelfærdsloven § 58, stk. 12, at det ved udmåling af straf efter loven eller efter regler fastsat i medfør af stk. 8 og 10 skal anses som en skærpende omstændighed, hvis overtrædelsen er begået i forbindelse med udøvelse af erhverv, herunder dyretransporter. Tilsvarende gælder, hvis overtrædelsen er begået mod dyr, der benyttes under udførelsen af offentlig tjeneste eller hverv eller i anledning af samme.

I medfør af § 58, stk. 13, kan der pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Det følger af straffelovens § 81, nr. 1, at det ved straffens fastsættelse i almindelighed skal indgå som en skærpende omstændighed, at gerningspersonen er tidligere straffet af betydning for sagen. Samtidig følger det af straffelovens § 82, hvilke omstændigheder der ved straffens fastsættelse i almindelighed anses for formildende.

Arbejdsgruppen om mulige strafskærpelser mv. på dyrevelfærdsområdet har i sin rapport foretaget en undersøgelse af relevant retspraksis fra perioden 2017-2024, dvs. domme der udelukkende eller hovedsageligt vedrører en eller flere overtrædelser af dyrevelfærdslovens § 2 (tidl. dyreværnslovens § 1), og som udgør uforsvarlig behandling af dyr, grovere uforsvarlig behandling af dyr og grovere uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling. Undersøgelsen baserer sig dog ikke på en udtømmende samling af domme, jf. rapportens afsnit 1.3.

UDKAST

Det fremgår bl.a. af arbejdsgrupperapportens afsnit 5.1., at retspraksis i vidt omfang afspejler lovgivers intentioner med den seneste lovændring om strafskærpelser i 2016, jf. Folketingstidende 2015-16, tillæg A, L 137 som fremsat, og de angivne strafpositioner i forarbejderne til dyrevelfærdsloven, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, L 80 som fremsat. Det er dog generelt vanskeligt at udlede et meget nøjagtigt strafniveau på dyrevelfærdsområdet, da der er en stor variation i sagerne f.eks. i forhold til overtrædelsens type eller karakter, antallet af dyr mv.

I straffesager om dyrevelfærd er der ofte tale om sager, der vedrører en overtrædelse af både bestemmelser i dyrevelfærdsloven, f.eks. §§ 2 og 3, og regler fastsat i medfør af loven, herunder bestemmelser i de dyreartsspecifikke bekendtgørelser, eller regler i andre retsforskrifter, f.eks. regler på dyresundhedsområdet om mærkning og registrering af dyr eller regler om opbevaring og bortskaffelse af døde dyr eller bestemmelser i straffeloven, færdselsloven, mark- og vejfredsloven m.fl. Den typiske sag vedrører således sjældent udelukkende overtrædelser af dyrevelfærdsloven. Der kan i disse tilfælde straffes for overtrædelse af flere straffebestemmelser (straf i sammenstød), hvor der som udgangspunkt udmåles en samlet straf inden for den strengeste af de mulige strafferammer, jf. straffelovens § 88, og sanktionen for den enkelte lovovertrædelse fremgår ikke altid af den konkrete dom.

Ved udmåling af straf efter dyrevelfærdslovens § 58 skal der bl.a. foretages en vurdering af, om forholdet udgør uforsvarlig behandling af dyr, grovere uforsvarlig behandling af dyr eller grovere uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling.

I praksis vil en påstand om frihedsstraf – hvis tiltalte ikke tidligere er straffet for overtrædelse af dyrevelfærdslovgivningen – primært være relevant i sager om grovere uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyrevelfærdslovens § 58, stk. 2, og typisk, hvor der er tale om adskillige dyr, flere overtrædelser eller hvor overtrædelsen har medført omfattende skader på dyret eller dyrene. Er et forhold så groft, at det har karakter af mishandling af dyret, skal der som udgangspunkt idømmes fængselsstraf, jf. dyrevelfærdslovens § 58, stk. 3.

Af bemærkningerne til § 58 i dyrevelfærdsloven, jf. Folketingstidende 2019-2020, tillæg A, L 80, som fremsat, side 144, fremgår, at dyreværnsloven (nu dyrevelfærdsloven) ikke skelner mellem dyrearter. Det forudsættes derfor, at der ved strafudmålingen ikke bliver lagt afgørende vægt på, hvilken dyreart sagen vedrører. Strafudmålingen skal foretages ud fra en konkret vurdering i det enkelte tilfælde.

Det fremgår endvidere af de ovenfor nævnte bemærkninger, at fastsættelse af straffen fortsat vil bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens 10. kapitel.

*2.4.1.2. Retspraksis vedrørende frihedsstraf*

Strafniveauet ligger i retspraksis som udgangspunkt på mellem 20 og 40 dages fængsel i sager om uforsvarlig behandling af dyr (afhængig af sagens omstændigheder og grovhed), og i sager om grovere uforsvarlig behandling af dyr ses strafniveauet som udgangspunkt at ligge på mellem 30 og 60 dages fængsel (afhængig af sagens omstændigheder og grovhed).

Som eksempler fra retspraksis, hvor der er idømt en frihedsstraf for overtrædelse af dyrevelfærdslovens § 58, stk. 1 eller 2, jf. § 2, om uforsvarlig behandling og grovere uforsvarlig behandling af dyr, kan der henvises til nedenstående domme.

Højesterets dom af 3. september 2024 (U 2024.4864), hvor tiltalte blev idømt 50 (40) dages ubetinget fængsel for to forhold af uforsvarlig behandling af 87 kreaturer samt fem heste. Det bemærkes, at der i straffen på 50 dages ubetinget fængsel var inkluderet en tillægs- og fællesstraf, der omfattede en tidligere idømt betinget fængselsstraf på 10 dages fængsel og en bøde i en sag om overtrædelse af straffeloven.

Retten i Hillerøds dom af 14. november 2022, hvor tiltalte blev idømt 20 dages betinget fængsel for fire forhold af uforsvarlig behandling af en hobbykvægbesætning (mellem 22-27 dyr pr. forhold) begået over en periode på 2 år samt overtrædelse af regler om mærkning og registrering af dyr og regler om bortskaffelse af døde dyr.

I en dom om tredjegangstilfælde vedrørende forhold om væsentlig ulempe og uforsvarlig behandling af flere dyr afsagt af Vestre Landsret den 3. februar 2022 blev tiltalte, der var helt eller delvist ansvarlig for driften og pasning af besætningen, idømt 40 dages betinget fængsel samt en bøde på 150.000 kr. bl.a. for uforsvarlig behandling af fem dyr, samt at have udsat flere får, 22 heste og 12 kvier for væsentlig ulempe.

I en anden dom om førstegangstilfælde af grovere uforsvarlig behandling af flere dyr afsagt af Retten i Holbæk den 16. december 2019 blev tiltalte idømt 60 dages betinget fængsel for flere forhold af grovere uforsvarlig behandling af ca. 26 hunde, herunder 11 hvalpe. Tiltalte havde desuden overtrådt hundeloven ved ikke at have sørget for mærkning og registrering af 11 hvalpe.

Retten i Nykøbing Falsters dom af 9. oktober 2020, hvor tiltalte blev idømt 60 dages betinget fængsel for flere forhold af uforsvarlig og grovere uforsvarlig behandling af flere dyr, herunder grov uforsvarlig behandling af et større antal kreaturer. Endvidere var der tale om grov uforsvarlig behandling af ca. 50-60 får, samt uforsvarlig behandling af to hunde.

Arbejdsgruppens undersøgelse af retspraksis viser, at strafniveauet i retspraksis i sager om grovere uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling, herunder sager om førstegangstilfælde af mishandling af ét eller enkelte dyr, synes at ligge omkring 60 dages fængsel (afhængig af sagens omstændigheder og grovhed). I sager om gentagelsestilfælde og mishandlingsager, der involverer flere dyr, der oftere er sager inden for erhverv, synes strafniveauet som udgangspunkt at ligge mellem/omkring 60 dage og 3 måneders fængsel (afhængig af sagens omstændigheder og grovhed).

Det bemærkes, at arbejdsgruppens undersøgelse ikke baserer sig på en udtømmende samling domme, jf. arbejdsgrupperapportens afsnit 1.3.

I praksis foreligger sager om forhold med karakter af mishandling blandt andet i situationer, hvor landmænd gennem længere tid ikke har draget omsorg for en besætning af produktionsdyr blandt andet med den følge, at et eller flere dyr er syge eller tilskadekomne, stærkt afmagrede eller døde. Privatpersoners manglende omsorg for dyr kan dog også udgøre mishandling. Domspraksis for forhold, der bedømmes at have karakter af mishandling uden for erhverv, ses primært at omhandle forsætlig skadeforvoldelse eller skadegørende handlinger mod dyr.

Som eksempler fra retspraksis på sager, hvor der er straffet for overtrædelse af dyrevelfærdslovens § 58, stk. 3, jf. § 2, om grovere uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling, kan der henvises til nedenstående domme.

Københavns Byrets dom af 6. september 2024, hvor den tiltalte blev idømt 60 dages betinget fængsel for mishandling af en hund.

Retten i Viborgs dom af 11. januar 2023, hvor tiltalte blev idømt 60 dages ubetinget fængsel for mishandling af en hest og uforsvarlig behandling af en hest og fem katte.

Retten i Sønderborgs dom af 13. juli 2022, hvor tiltalte besætningsejer blev idømt 60 dages betinget fængsel for mishandling af to grise samt grovere uforsvarlig behandling af fire grise.

Retten i Horsens' dom af 25. februar 2020, hvor tiltalte besætningsejer idømt 3 måneders delvist betinget fængsel (heraf 30 dage ubetinget) for mishandling af mindst 23 kreaturer. Endvidere blev tiltalte fundet skyldig i grov uforsvarlig behandling af otte kreaturer, samt overtrædelse af reglerne om registrering af kvæg.

Retten i Helsingørs dom af 13. august 2019, hvor tiltalte besætningsejer blev idømt 60 dages ubetinget fængsel for mishandling af en orne.

Retten i Hjørrings dom af 15. september 2020, hvor tiltalte besætningsejer blev idømt 3 måneders betinget fængsel for mishandling af to grise. Desuden lod tiltalte grisene transportere til slagteri, selvom de ikke var transportegnede.

Den hidtil højeste frihedsstraf for overtrædelse af dyrevelfærdsloven ses i Østre Landsrets dom af 2. december 2025 (S-3325-24), hvor tiltalte blev idømt 1 år og 6 måneders fængsel for omfattende og grove overtrædelser af dyrevelfærdsloven i en række tilfælde. Tiltalte blev desuden frakendt retten til at eje eller beskæftige sig med dyr for bestandig.

*2.4.2. Arbejdsgruppens anbefalinger*

UDKAST

Det fremgår bl.a. af arbejdsgruppens rapport, afsnit 5.1, at det med udgangspunkt i arbejdsgruppens gennemgang af retspraksis samt politiske ønsker om strafskærpelser på dyrevelfærdsområdet er arbejdsgruppens vurdering, at der er grundlag for at skærpe straffen betydeligt i de særligt grove tilfælde af grovere uforsvarlig behandling af dyr og grovere uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling, herunder navnlig i sager, hvor der er tale om forsætlige handlinger med karakter af mishandling og i sager af særlig grov karakter samt ved gentagne og eventuelt systematiske overtrædelser af grovere uforsvarlig behandling af dyr. I sådanne tilfælde er det arbejdsgruppens anbefaling, at strafniveauet hæves – f.eks. til det dobbelte af den straf, der hidtil er udmålt.

Arbejdsgruppens undersøgelse af retspraksis viser, at strafferammen endnu ikke har været udnyttet til fulde. I arbejdsgruppens undersøgelse af retspraksis er den længste idømte straf på 1 års fængsel, og langt størstedelen af fængselsstraffene i mishandlingssagerne er udmålt til omkring 60 dages fængsel. I grovere sager, der omhandler gentagelsestilfælde samt mishandling af flere dyr, ses straffen som udgangspunkt at være mellem 60 dage og 3 måneders fængsel. Efter arbejdsgruppens opfattelse er der således rum for at skærpe strafniveauet inden for den eksisterende strafferamme.

Da de anbefalede strafskærpelser kan rummes inden for de eksisterende strafferammer, finder arbejdsgruppen ikke, at der er grundlag for at hæve strafferammen.

Det fremgår videre af arbejdsgruppens rapport afsnit 5.1., at det er arbejdsgruppens anbefaling, at der i sager om grovere uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling, hvor dyrets eller dyrenes lidelse skyldes menneskelige fejl, helt undtagelsesvist skal kunne idømmes en bødestraf som alternativ til en fængselsstraf. I sager, hvor den veterinærfaglige vurdering af dyrenes lidelse kategoriseres som grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling og ikke blot grovere uforsvarlig behandling af dyr, er der således i dag som udgangspunkt alene mulighed for at idømme en fængselsstraf.

*2.4.3. Ministeriet for Natur og Dyrevelfærds overvejelser*

Ministeriet for Natur og Dyrevelfærd vurderer i overensstemmelse med arbejdsgruppens anbefalinger, at der med henblik på at forebygge dyrevelfærdsovertrædelser og sikre bedre dyrevelfærd er grundlag for at skærpe straffen betydeligt i de alvorlige tilfælde af grovere uforsvarlig behandling af dyr og grovere uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling, herunder navnlig i sager, hvor der er tale om forsætlige handlinger med karakter af mishandling samt ved gentagne og/eller systematiske overtrædelser af uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling af dyr og mishandling af dyr.

Ministeriet for Natur og Dyrevelfærd vurderer imidlertid, at arbejdsgruppens anbefaling vedrørende indførelse af mulighed for bødestraf i sager om grovere uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling ikke bør indføres. Ministeriet vurderer i den forbindelse, at det ikke vil være hensigtsmæssigt, at strafferammen for mishandling, jf. § 58, stk. 3, er identisk med grovere

uforsvarlig behandling af dyr, jf. § 58, stk. 2, idet der er tale om overtrædelser af grovere karakter, hvilket bør afspejles i strafferammerne.

Endvidere bemærkes det, at mulighed for bødestraf samtidig vil give mulighed for at afgøre mishandlingssager med administrative bødeforelæg, såfremt betingelserne i retsplejeloven herom er opfyldt, og at dette ville potentielt betyde, at domstolene i visse tilfælde ikke ville få mulighed for at bedømme sagerne om mishandling, samt at der ikke foretages en eventuel veterinærfaglig vurdering af forholdet, inden der tages stilling til skyldsspørgsmål og strafudmåling.

Det bemærkes, at for så vidt angår juridiske personer, vil der på samme måde som i dag være mulighed for at idømme bøder i mishandlingssager, jf. herved dyrevelfærdslovens § 58, stk. 13.

*2.4.4. Den foreslåede ordning*

De foreslåede ændringer i § 58, stk. 1-3, indeholder sproglige ændringer af bestemmelserne. De pågældende ændringer har til formål at give mulighed for at angive nærmere retningslinjer for strafniveauet efter bestemmelserne.

Det forudsættes i den forbindelse, at der sker en skærpelse af strafniveauet i de grovere tilfælde af overtrædelse af dyrevelfærdsloven, herunder i gentagelsestilfælde af uforsvarlig behandling samt ved grovere uforsvarlig behandling af dyr og grovere uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling. Med forslaget tilsigtes en skærpelse af både bødeniveauet og niveauet for frihedsstraf, såvel inden for erhverv som uden for erhverv.

For så vidt angår strafniveauet i sager, hvor der er grundlag for idømmelse af frihedsstraf, forudsættes det med forslaget – i overensstemmelse med arbejdsgruppens anbefalinger – at skærpe strafniveauet til det dobbelte af den straf, der udmåles i dag. Dette gælder både overtrædelser begået i og uden for erhverv.

Med lovforslaget foreslås det at skærpe strafniveauet for forhold om grovere uforsvarlig behandling af dyr, grovere uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling og i gentagelsestilfælde af uforsvarlig behandling af dyr, både hvad angår overtrædelser i og uden for erhverv, hvor det forudsættes, at de fængselsstraffe, der idømmes, fremover bliver det dobbelte i forhold til det nuværende strafniveau.

Med forslaget tilsigtes der imidlertid ikke en skærpelse af strafniveauet for førstegangstilfælde af uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyrevelfærdslovens § 58, stk. 1.

Strafudmålingen skal som hidtil foretages ud fra en konkret vurdering, og det forudsættes som hidtil, at der ikke lægges afgørende vægt på hvilken eller hvilke dyrearter, sagen vedrører. I vurderingen vil der bl.a. skulle lægges vægt på overtrædelsens alvor, overtrædelsens omfang, overtrædelsens art, om overtrædelsen er sket med forsæt eller har systematisk karakter og eventuelle andre omstændigheder.

UDKAST

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Det bemærkes, at de foreslåede strafniveauer også vil have betydning for strafudmåling efter den foreslåede § 196 b i straffeloven. Der henvises herom til pkt. 2.4.

Der henvises til de specielle bemærkninger til § 1, nr. 4-6.

## 2.5. Niveauet for bødestraffe for overtrædelser af dyrevelfærdsloven

### *2.5.1. Gældende ret*

De gældende bødeniveauer (udgangsstrafpositioner) for overtrædelser af dyrevelfærdsloven fremgår af de specielle bemærkninger til § 58 i dyrevelfærdsloven, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, L 80, som fremsat, side 143.

Dyrevelfærdsloven erstattede den hidtidige dyreværnslov (jf. lovbekendtgørelse nr. 20 af 11. januar 2018), og de gældende bødeniveauer er en uændret videreførelse af bødeniveauet i den tidligere dyreværnslov, herunder strafskærpelser som indført med lov nr. 645 af 8. juni 2016.

For så vidt der ikke er grundlag for frihedsstraf, gælder nedenstående bødeniveauer (strafpositioner) som udgangspunkt for strafudmålingen.

Udgangsstrafpositioner ved overtrædelser uden for erhvervsforhold (privates hold af dyr):

| Overtrædelse | 1. gang | 2. gang |
|---|---|---|
| Uforsvarlig behandling af dyr | 2.000 kr. | 6.000 kr. |
| Grovere uforsvarlig behandling af dyr | 10.000 kr. | 15.000 kr. |

Udgangsstrafpositioner ved overtrædelser i erhvervsforhold:

| Overtrædelse | 1. gang | 2. gang |
|---|---|---|
| Ikke uforsvarlig behandling af dyr (væsentlig ulempe) | 3.000 kr. | 4.500 kr. |
| Uforsvarlig behandling af dyr | 5.000 kr. | 15.000 kr. |

| | | |
|---|---|---|
| Grovere uforsvarlig behandling af dyr | 20.000 kr. | 30.000 kr. |

Det fremgår af de specielle bemærkninger til § 58 i dyrevelfærdsloven, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, L 80 som fremsat, side 143-144, at spørgsmålet om, hvilken bøde der skal udmåles i den enkelte konkrete sag, beror på domstolenes samlede vurdering af sagens foreliggende omstændigheder. Det betyder, at der kan være grundlag for at udmåle bøder, der er højere og efter omstændighederne væsentligt højere end dem, der følger af de nævnte udgangspunkter. Det kan for eksempel være i sager, hvor det konkret kan lægges til grund, at der er opnået eller tilsigtet en økonomisk vinding. Omvendt kan der også konkret være grundlag for at udmåle lavere bøder end de anførte, for eksempel hvis forholdet i den konkrete sag har mindre strafværdighed eller den pågældendes personlige forhold taler for det.

Det fremgår endvidere, at i sager, hvor der alene er tale om brud på helt formelle regler, og hvor dyr ikke konkret har været udsat for væsentlig ulempe m.v., gælder de anførte bødeniveauer ikke. I disse tilfælde kan også mindre bøder således efter omstændighederne anses for passende.

Generelt gælder det, at når en overtrædelse er begået som led i erhverv, betragtes det som en skærpende omstændighed, jf. dyrevelfærdslovens § 58, stk. 12. Det fremgår desuden af de almindelige bemærkninger til forslag til lov om ændring af dyreværnsloven, jf. Folketingstidende 2015-16, tillæg A, L 137 som fremsat, s. 8, at det skal anses som en skærpende omstændighed, hvis der i sager inden for erhverv foreligger gentagne og eventuelt systematiske overtrædelser, hvilket bør føre til en væsentlig højere bøde end det ovenfor anførte i andengangstilfælde inden for erhverv. Det fremgår videre af pågældende bemærkninger, at for at modvirke, at personer som led i deres erhverv konsekvent overtræder dyrevelfærdslovgivningen vil der i sager, hvor der er tale om erhvervsforhold, kunne være grundlag for absolut kumulation, dvs. sammenlægning af de bøder, der isoleret set er forskyldt i de enkelte tilfælde. Det beror på en konkret vurdering i den enkelte sag, om der er grundlag for absolut kumulation.

Det bemærkes, at chauffører og ledsagere i erhvervsmæssig transport af dyr ikke var omfattet af den bødetakst, der blev indført i 2007, men af de minimumsbøder ved overtrædelser i erhvervsforhold, som er nævnt i afsnit 2.20.1.1.1. i forarbejderne jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, L 80 som fremsat, der gælder generelt for overtrædelser af dyrevelfærdslovgivningen.

Det fremgår af arbejdsgruppens gennemgang af retspraksis fra 2017-2024, at bødestørrelserne synes at afhænge af, om forholdene er begået inden for eller uden for erhverv, om der er tale om gentagelsestilfælde om overtrædelsen er med henblik på økonomisk vinding, om der er mange forhold til samtidig pådømmelse, omfanget af overtrædelsen og antallet af dyr omfattet af overtrædelsen.

*2.5.1.1. Retspraksis vedrørende bødestraffe*

Fra retspraksis kan fremhæves følgende eksempler på sager afgjort med bøder:

I en dom om tredjegangstilfælde af uforsvarlig behandling af ét dyr (uden for erhverv) afsagt af Østre Landsret den 13. oktober 2022 (AM2022.10.13Ø) blev tiltalte idømt en bøde på 15.000 kr. for to forhold om uforsvarlig behandling af en hund. Retten lagde ved straffens fastsættelse vægt på karakteren af tiltaltes uforsvarlige behandling af hunden, og at der nu var tale om to tilfælde af overtrædelse af dyrevelfærdsloven i tredjegangstilfælde.

I en dom afsagt af Vestre Landsret fra 25. februar 2014 (TfL 2014.174) blev tiltalte, en virksomhed, idømt en bøde på 20.000 i førstegangstilfælde for uforsvarlig behandling af seks mink (inden for erhverv). Retten lagde ved straffens fastsættelse vægt på omfanget af den uforsvarlige behandling, og at fire af de seks uforsvarligt behandlede dyr burde have været aflivet forud for kontrolbesøget.

I en dom om førstegangstilfælde af uforsvarlig behandling og grovere uforsvarlig behandling af flere dyr (inden for erhverv) afsagt af Østre Landsret den 10. maj 2023 (AM 2023.05.10 Ø) blev tiltalte besætningsejer idømt en bøde på 60.000 kr. for flere tilfælde af uforsvarlig behandling af i alt 28 kreaturer samt 25 voksne får og et næsten tilsvarende antal lam, herunder grovere uforsvarlig behandling af én ko, og 17 får. Retten lagde ved straffens fastsættelse vægt på overtrædelsernes karakter, omfang og alvor, herunder at der forelå flere tilfælde af uforsvarlig behandling af dyr og to tilfælde af grovere uforsvarlig behandling af dyr, og at overtrædelserne var begået i forbindelse med erhvervsudøvelse.

I en dom om førstegangstilfælde af uforsvarlig behandling af flere dyr (inden for erhverv) afsagt af Retten i Odense den 19. september 2024 blev tiltalte ApS idømt en bøde på 100.000 kr. for uforsvarlig behandling af henholdsvis ca. 39.000 fasankyllinger og 21.185 fasankyllinger i to på hinanden følgende perioder. Retten lagde ved fastsættelsen af bødestørrelsen vægt på antallet af dyr og på, at overtrædelserne var sket i en erhvervsvirksomhed og med henblik på økonomisk vinding.

*2.5.2. Arbejdsgruppens anbefalinger*

Det fremgår af arbejdsgruppens rapport, punkt 5.1., at arbejdsgruppen anbefaler at skærpe bødestraffene i sager om gentagelsestilfælde af uforsvarlig behandling og grovere uforsvarlig behandling af dyr, navnlig i sager om tredje- og flergangstilfælde m.v., og hvor der er tale om uforsvarlig behandling eller grovere uforsvarlig behandling af mange dyr og/eller flere forhold om uforsvarlig og/eller grovere uforsvarlig behandling af dyr til samtidig pådømmelse. De fastsatte bødeniveauer skal have en tilstrækkelig afskrækkende effekt, så gentagelsestilfælde af uforsvarlig behandling af dyr i videre omfang undgås.

Arbejdsgruppen finder yderligere, at der med fordel kan angives bødeniveauer evt. i skemaform, som i højere grad tager højde for antallet af dyr (f.eks. inddelt i intervallerne 2-10 dyr, 11-50 dyr, 50-100 dyr, over 100 dyr), gentagelsestilfælde, og om der er tale om flere forhold til samtidig pådømmelse. Det kan f.eks. være typer af sager, hvor der er tale om flere forhold om uforsvarlig behandling og/eller

grovere uforsvarlig behandling af dyr, som f.eks. er begået over en længere periode med mellemliggende kontrolbesøg og påbud eller lignende, der ikke er blevet efterkommet.

Derudover finder arbejdsgruppen, at en mere udførlig bødemodel vil være en hensigtsmæssig måde at tilkendegive, hvad strafniveauet skal være i forskellige typetilfælde og samtidig hæve strafpositionerne for visse typetilfælde. Videre fremgår det af arbejdsgrupperapporten, at der ligeledes med fordel kan angives bødeniveauer i sager om mishandling af dyr, hvor tiltalte er en juridisk person samt i sager om grovere uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling, hvor dyrets eller dyrenes lidelse skyldes menneskelige fejl, og hvor der helt undtagelsesvis skal kunne idømmes en bødestraf som alternativ til en fængselsstraf.

Arbejdsgruppen finder, at en tilsvarende bødemodel kan angives for sager på dyretransportområdet. Det bør i den forbindelse overvejes, om de skærpede bødeniveauer på dyretransportområdet skal opretholdes, eller om disse i højere grad skal følge bødeniveauerne for lignende typer af overtrædelser inden for erhverv.

*2.5.3. Ministeriet for Natur og Dyrevelfærds overvejelser*

Ministeriet for Natur og Dyrevelfærd vurderer i overensstemmelse med arbejdsgruppens anbefalinger, at bødestraffene for overtrædelser af dyrevelfærdsloven bør skærpes med henblik på, at bødeniveauerne har en afskrækkende effekt. Det er ligeledes ministeriets vurdering, at bødeniveauerne bør angives i skemaform med henblik på at fastsætte bødeniveauer, som danner udgangspunktet for bestemte overtrædelser, samt at de vejledende bødeniveauer bør tage højde for gentagelsestilfælde og antal dyr, der er genstand for overtrædelsen.

Ministeriet bemærker i den forbindelse, at det er en forudsætning, at domstolene ikke afskæres fra i konkrete sager at udmåle en højere eller lavere straf end de angivne udgangspunkter, herunder afhængig af forholdets manglende typicitet eller eventuelle skærpende eller formildende omstændigheder i den enkelte sag.

Ministeriet vurderer, at det nuværende skærpede bødeniveau vedrørende erhvervsmæssig transport af dyr for transportør (vognmand) og leverandør (landmand) bør opretholdes. Ministeriet vurderer endvidere, at chauffører og ledsagere ikke bør omfattes af de foreslåede skærpelser af bødeniveauer, men er i øvrigt omfattet af den skærpelse af straffen i sager om transport af dyr, som blev gennemført i 2003 og ændret i 2016. Minimumsbøder blev fastsat med lovændringen i 2016 og udgjorde en forhøjelse af det bødeniveau, der blev fastsat med lovændringen i 2003.

Ansvarssubjekterne forbliver uforandret, selvom chaufførers ansvar ikke straffes helt så hårdt, som leverandør (landmand) og transportør (vognmand).

*2.5.4. Den foreslåede ordning*

Det foreslås at forhøje de fastsatte bødeniveauer (udgangsstrafpositioner) ved uforsvarlig behandling af dyr.

Det foreslås nærmere bestemt, at bødeniveauerne ved gentagelsestilfælde forhøjes i forhold til de gældende niveauer. Det foreslås, at bødeniveauerne for førstegangstilfælde af grovere uforsvarlig behandling af dyr forhøjes.

Det foreslås endvidere, at der fastsættes bødeniveauer (strafudgangspositioner) for overtrædelser om grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling af dyr i de tilfælde, hvor der undtagelsesvist anvendes bødestraf efter den foreslåede § 58, stk. 3, ligesom de foreslåede bødeniveauer kan anvendes som udgangspunkt for strafudmålingen i sager, hvor selskaber m.v. (juridiske personer) pålægges strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel, herunder straffes med bøde, jf. dyrevelfærdslovens § 58, stk. 13. Da der er tale om en høj grad af smerte og lidelse for dyr, der har været udsat for mishandling, bør bødeniveauerne i mishandlingssager fastsættes højere end i sager, der omfatter grovere uforsvarlig behandling af dyr. De nedenfor angivne bødeniveauer for så vidt angår mishandling af dyr tjener i erhvervsforhold som udgangspunkt for strafudmålingen i sager om mishandling af dyr, hvor vedkommende er en juridisk person.

For så vidt der ikke er grundlag for frihedsstraf foreslås følgende bødeniveauer (strafpositioner) som udgangspunkt for strafudmålingen ved overtrædelser henholdsvis uden for erhvervsforhold, herunder privatpersoners hold af dyr og hobbyhold, der ikke anses som erhvervsmæssige, og i erhvervsforhold.

Bødeniveauer ved overtrædelser uden for erhvervsforhold (privates hold af dyr m.v.):

| **Overtrædelse** | **Bødeniveau(er)** | | |
|---|---|---|---|
| | **1. gang** | **2. gang** | **3. gang** |
| **Uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyrevelfærdslovens § 58, stk. 1** | | | |
| 1-2 dyr | 2.000 kr. | 8.000 kr. | 15.000 kr. |
| 3-10 dyr | 4.000 kr. | 12.000 kr. | 20.000 kr. |
| 11-25 dyr | 8.000 kr. | 18.000 kr. | 30.000 kr. |
| Over 25 dyr | 17.000 kr. | 25.000 kr. | 40.000 kr. |
| **Grovere uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyrevelfærdslovens § 58, stk. 2** | | | |
| 1-2 dyr | 12.000 kr. | 18.000 kr. | 25.000 kr. |
| 3-10 dyr | 18.000 kr. | 30.000 kr. | 50.000 kr. |

| | | | |
|---|---|---|---|
| 11-25 dyr | 25.000 kr. | 40.000 kr. | 65.000 kr. |
| Over 25 dyr | 40.000 kr. | 60.000 kr. | 80.000 kr. |

De ovenfor angivne bødeniveauer er vejledende bødeniveauer (udgangsstrafpositioner) per forhold.

Det vil alene være tidligere overtrædelser af § 58, stk. 1-3 af samme eller grovere art, der har den forudsatte gentagelsesvirkning. Tidligere overtrædelser af § 58, stk. 1, vil således alene have den forudsatte gentagelsesvirkning ift. nye overtrædelser af § 58, stk. 1, mens tidligere overtrædelser af § 58, stk. 2, vil have den forudsætte gentagelsesvirkning ift. nye overtrædelser af § 58, stk. 1 og 2, men ikke stk. 3. Er gerningspersonen tidligere straffet for f.eks. overtrædelse af § 58, stk. 1, vil dette dog kunne tillægges betydning ved fastsættelsen af bøden for overtrædelse af § 58, stk. 2 eller 3, dog således at bøden fastsættes lavere, end hvis der havde været tale om en overtrædelse af samme eller grovere art som den, der er til pådømmelse. Det vil endvidere have betydning for fastsættelse af bøden i skærpende retning, at gerningspersonen tidligere er straffet i medfør af andre dele af dyrevelfærdslovgivningen, herunder overtrædelser dyrevelfærdslovens § 58, stk. 4.

Hvis der er tale om flergangstilfælde (fra 4. gangstilfælde) forøges bødeniveauet som udgangspunkt med yderligere 20 pct. pr. gentagelse.

I tilfælde, hvor der er tale om overtrædelser af væsentligt over 25 dyr, forudsættes det, at bøden forhøjes forholdsmæssigt med udgangspunkt i ovennævnte bødeniveauer for over 25 dyr. I tilfælde, hvor der er tale om et forhold af uforsvarlig behandling af mere end 200 dyr, forudsættes det, at bøden som udgangspunkt forøges med mellem 10-30 pct. efter en konkret vurdering afhængig af overtrædelsens grovhed og varighed.

Det fremgår af dyrevelfærdslovens § 58, stk. 12, at hvis overtrædelsen er begået som led i erhverv, betragtes det som en skærpende omstændighed.

Derfor foreslås således følgende bødeniveauer ved overtrædelser i erhvervsforhold:

| **Overtrædelse** | **Bødeniveau(er)** | | |
|---|---|---|---|
| | **1. gang** | **2. gang** | **3. gang** |
| **Uforsvarlig behandling af dyr, jf. § 58, stk. 1** | | | |
| 1-2 dyr | 5.000 kr. | 20.000 kr. | 30.000 kr. |
| 3-10 dyr | 20.000 kr. | 30.000 kr. | 50.000 kr. |
| 11-25 dyr | 30.000 kr. | 45.000 kr. | 60.000 kr. |

| | | | |
|---|---|---|---|
| Over 25 dyr | 40.000 kr. | 60.000 kr. | 80.000 kr. |
| **Grovere uforsvarlig behandling af dyr, jf. § 58, stk. 2** | | | |
| 1-2 dyr | 20.000 kr. | 35.000 kr. | 50.000 kr. |
| 3-10 dyr | 30.000 kr. | 50.000 kr. | 75.000 kr. |
| 11-25 dyr | 40.000 kr. | 70.000 kr. | 90.000 kr. |
| Over 25 dyr | 60.000 kr. | 80.000 kr. | 110.000 kr. |
| **Mishandling af dyr, jf. § 58, stk. 3** | | | |
| 1-2 dyr | 30.000 kr. | 45.000 kr. | 60.000 kr. |
| 3-10 dyr | 50.000 kr. | 75.000 kr. | 100.000 kr. |
| 11-25 dyr | 80.000 kr. | 100.000 kr. | 150.000 kr. |
| Over 25 dyr | 100.000 kr. | 150.000 kr. | 200.000 kr. |

De ovenfor angivne bødeniveauer er vejledende bødeniveauer (udgangsstrafpositioner) per forhold.

Det vil alene være tidligere overtrædelser af § 58, stk. 1-3, af samme eller grovere art, der har den forudsatte gentagelsesvirkning. Tidligere overtrædelser af § 58, stk. 1, vil således alene have den forudsatte gentagelsesvirkning ift. nye overtrædelser af § 58, stk. 1, mens tidligere overtrædelser af § 58, stk. 2, vil have den forudsætte gentagelsesvirkning ift. nye overtrædelser af § 58, stk. 1 og 2, men ikke stk. 3. Er gerningspersonen tidligere straffet for f.eks. overtrædelse af § 58, stk. 1, vil dette dog kunne tillægges betydning ved fastsættelsen af bøden for overtrædelse af § 58, stk. 2 eller 3, dog således at bøden fastsættes lavere, end hvis der havde været tale om en overtrædelse af samme eller grovere art som den, der er til pådømmelse. Det vil endvidere have betydning for fastsættelse af bøden i skærpende retning, at gerningspersonen tidligere er straffet i medfør af andre dele af dyrevelfærdslovgivningen, herunder overtrædelser dyrevelfærdslovens § 58, stk. 4.

Hvis der er tale om flergangstilfælde (fra 4. gangstilfælde) forøges bødeniveauet som udgangspunkt med yderligere 20 pct. pr. gentagelse.

I tilfælde, hvor der er tale om overtrædelser af væsentligt over 25 dyr, forudsættes det, at bøden forhøjes forholdsmæssigt med udgangspunkt i ovennævnte bødeniveauer for over 25 dyr. I tilfælde, hvor der er tale om et forhold af uforsvarlig behandling af mere end 200 dyr, forudsættes det, at bøden

som udgangspunkt forøges med mellem 10-30 pct. efter en konkret vurdering afhængig af overtrædelsens grovhed og varighed.

Det fremgår desuden af de almindelige bemærkninger til forslag til lov om ændring af dyreværnsloven, jf. Folketingstidende 2015-16, tillæg A, L 137 som fremsat, s. 8, at det skal anses som en skærpende omstændighed, hvis der i sager inden for erhverv foreligger gentagne og eventuelt systematiske overtrædelser, hvilket bør føre til en væsentlig højere bøde end det ovenfor anførte i andengangstilfælde inden for erhverv. Det fremgår videre af pågældende bemærkninger, at for at modvirke, at personer som led i deres erhverv konsekvent overtræder dyrevelfærdslovgivningen vil der i sager, hvor der er tale om erhvervsforhold, kunne være grundlag for absolut kumulation, dvs. sammenlægning af de bøder, der isoleret set er forskyldt i de enkelte tilfælde. Det beror på en konkret vurdering i den enkelte sag, om der er grundlag for absolut kumulation. Det forudsættes, at disse principper også vil finde anvendelse ved fastsættelsen af bødestørrelsen i erhvervsforhold efter den foreslåede ordning.

Det bemærkes, at de ovenfor angivne bødeniveauer ikke omfatter de bødeniveauer, der gælder for leverandør (landmand) og transportør (vognmand) i sager om erhvervsmæssig transport af dyr. De gældende bødeniveauer for overtrædelser inden for transport, som fremgår af forarbejderne til den gældende dyrevelfærdslov, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, L 80 som fremsat, videreføres uændret. Chauffører og ledsagere var ikke omfattet af den bødetakst, der blev indført i 2007, men af de minimumsbøder ved overtrædelser i erhvervsforhold, som er nævnt i afsnit 2.20.1.1.1. i forarbejderne jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, L 80 som fremsat, der gælder generelt for overtrædelser af dyrevelfærdslovgivningen. Chauffører og ledsagere i sager om sager om erhvervsmæssig transport af dyr er ligeledes ikke omfattet af de foreslåede skærpelser af bødeniveauer i nærværende lovforslag, men er i øvrigt omfattet af den skærpelse af straffen i sager om transport af dyr, som blev gennemført i 2003 og ændret i 2016. Minimumsbøder blev fastsat med lovændringen i 2016 og udgjorde en forhøjelse af det bødeniveau, der blev fastsat med lovændringen i 2003.

Ansvarssubjekterne forbliver uforandret, selvom chaufførers ansvar ikke straffes helt så hårdt, som leverandør (landmand) og transportør (vognmand).

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Det bemærkes, at de foreslåede bødeniveauer også vil have betydning for strafudmåling for juridiske personer efter den foreslåede § 196 b i straffeloven. Der henvises herom til pkt. 2.4.

Der henvises endvidere til de specielle bemærkninger til § 1, nr. 4 og 6.

## 2.6. Administrative bødeforelæg

### *2.6.1. Gældende ret*

Det fremgår af dyrevelfærdslovens § 67, stk. 1, at anklagemyndigheden i sager om overtrædelse af lovgivningen om transport af dyr, der ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde, i et bødeforlæg kan tilkendegive sigtede, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis sigtede erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale en i bødeforlægget angivet bøde.

Dyrevelfærdsloven afløste den tidligere dyreværnslov og videreførte som udgangspunkt den gældende ret, dog med enkelte nye bestemmelser.

Dyrevelfærdslovens § 67 er en uændret videreførelse af den tidligere § 29 h i dyreværnsloven, dog med den ændring, at henvisningen til klippekortsordningen i dyreværnslovens § 29 b, om ubetinget frakendelse af retten til at udføre erhvervsmæssig transport af dyr, udgik. Dyreværnslovens § 29 h, stk. 2, blev videreført uændret i dyrevelfærdslovens § 67, stk. 2. Det fremgår af dyrevelfærdslovens § 67, stk. 2, at sager, hvori der ikke opstår spørgsmål om anvendelse af højere straf end bøde, kan, når retten ikke finder grund til at betvivle tiltaltes skyld, afgøres ved, at den tiltalte i retten vedtager at betale en nærmere bestemt bøde eller vedtager en betinget eller ubetinget frakendelse af retten til at beskæftige sig med erhvervsmæssig transport af dyr.

Det fremgår af retsplejelovens § 832, stk. 1, at anklagemyndigheden i visse tilfælde kan afgøre straffesager ved et bødeforelæg. Anklagemyndigheden kan således i sager om lovovertrædelser, der ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde, i et bødeforelæg tilkendegive sigtede, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis sigtede erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale den bøde, der er fastsat i bødeforelægget. Bestemmelsen i dyrevelfærdslovens § 67, stk. 1, har således ikke længere selvstændig betydning.

Dyrevelfærdskontrollens reaktionsmuligheder er i dag begrænset til de mere almindelige forvaltningsretlige reaktioner som eksempelvis indskærpelser, påbud eller forbud eller at indgive en anmeldelse til politiet. Der er således ikke i nogen af de eksisterende bestemmelser om administrative bødeforelæg hjemmel til, at Dyrevelfærdskontrollen eller anden særmyndighed kan udstede administrative bødeforelæg ved konstatering af overtrædelser af dyrevelfærdsloven.

### *2.6.2. Justitsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

Regeringen præsenterede den 29. september 2026 en akutplan for dyrevelfærdskontrol. Det fremgår af akutplanen for dyrevelfærd, at muligheden for, at Dyrevelfærdskontrollen bemyndiges til at udstede administrative bødeforelæg, skal undersøges.

Justitsministeriet finder, at Dyrevelfærdskontrollen skal have mulighed for at udstede administrative bødeforelæg direkte til den ansvarlige for nærmere angivne sager om overtrædelse af lovgivningen om dyrevelfærd, så de ukomplicerede sager kan afsluttes hurtigere. Det vil kunne bidrage til en mere effektiv sanktioneringsproces og lette politiets og anklagemyndighedens arbejde på området, og det vil betyde, at den, der har gjort sig skyldig i relevante overtrædelser af dyrevelfærdslovgivningen, kan mærke konsekvensen hurtigere.

Det foreslås på baggrund af ressortoverførelsen og oprettelsen af Dyrevelfærdskontrollen, at anklagemyndighedens særskilt regulerede kompetence til efter dyrevelfærdsloven at udstede administrative bødeforelæg ophæves. Anklagemyndigheden vil fortsat have adgang til at udstede bødeforelæg efter retsplejelovens § 832, stk. 1, hvis betingelserne herfor er opfyldt.

Det foreslås i forlængelse heraf, at indsætte en ny bestemmelse i dyrevelfærdsloven, der giver justitsministeren mulighed for at fastsætte regler om, at Dyrevelfærdskontrollen i nærmere angivne sager om overtrædelse af denne lov, regler udstedt i medfør af denne lov eller Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Dyrevelfærdskontrollen fører tilsyn med, kan udstede administrative bødeforelæg.

Det foreslås, at adgangen til at udstede bødeforelæg begrænses til sager, hvor overtrædelsen ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde.

Det forudsættes, at den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse alene udnyttes til at give Dyrevelfærdskontrollen mulighed for at udstede administrative bødeforlæg ved overtrædelse af nærmere angivne regler, og hvor sagerne vurderes egnede hertil.

Det er i den forbindelse en forudsætning, at sagerne generelt er ensartede og ukomplicerede og uden bevismæssige tvivlsspørgsmål, og hvor sanktionsniveauet ligger fast. Overtrædelserne skal generelt være klare og umiddelbart konstaterbare, og sagens afgørelse, herunder fastsættelsen af bødens størrelse, skal være uden skønsmæssige elementer af betydning.

Med et bødeforelæg vil Dyrevelfærdskontrollen kunne tilkendegive over for den pågældende, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den pågældende dels erklærer sig skyldig, dels vedtager sagens udenretlige afgørelse.

Det vil således være frivilligt for den pågældende, om vedkommende ønsker at acceptere bødeforelægget. Hvis den pågældende ikke ønsker at acceptere bødeforelægget, eller hvis bøden ikke betales inden for den fastsatte frist, vil sagen skulle behandles efter de almindelige regler i retsplejeloven om strafferetlig forfølgning.

Der henvises endvidere til de specielle bemærkninger til § 1, nr. 14 og 15.

## 2.7. Forhøjelse af strafferammen for overtrædelse af dyrevelfærdslovgivningen under særligt skærpende omstændigheder

*2.7.1. Gældende ret*

Dyrevelfærdslovgivningen indeholder en række straffebestemmelser, som afhængigt af den nærmere type af overtrædelse har forskellige strafferammer. Efter de højeste strafferammer i dyrevelfærdslovgivningen kan der idømmes indtil 2 års fængsel.

Straffeloven indeholder ikke en bestemmelse om en forhøjet strafferamme for overtrædelse af dyrevelfærdslovgivningen under særligt skærpende omstændigheder.

Det bemærkes i den forbindelse, at der i straffeloven findes regler om forhøjede strafferammer for grove overtrædelser af andre dele af særlovgivningen, herunder lovgivningen om euforiserende stoffer, miljølovgivningen og lovgivningen om handel med vilde dyr og planter.

Det følger desuden af straffelovens § 190, at den, som under tilsvarende betingelser som i §§ 186-189 udsætter husdyrs liv eller sundhed for fare, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 år. §§ 186-189 omhandler bl.a. forvoldelse af fare ved at fremkalde almindelig mangel på drikkevand eller ved at tilsætte vandbeholdninger, vandledninger eller vandløb sundhedsfarlige stoffer.

*2.7.2. Justitsministeriets overvejelser*

Som det fremgår af pkt. 2.1.4, foreslås det i overensstemmelse med arbejdsgruppens anbefalinger i sager, hvor der er grundlag for idømmelse af frihedsstraf, at hæve strafniveauet til det dobbelte af den straf, der efter dyrevelfærdsloven hidtil har været udmålt, for uforsvarlig behandling af dyr i gentagelsestilfælde, grovere uforsvarlig behandling af dyr og grovere uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling. Det fremgår i denne sammenhæng af arbejdsgruppens rapport, at de anbefalede strafskærpelser kan rummes inden for de eksisterende strafferammer i dyrevelfærdsloven. Arbejdsgruppen finder derfor ikke, at der er grundlag for at hæve strafferammerne.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at visse forbrydelser er så alvorlige, at samfundets reaktion bør komme til udtryk ved anvendelse af straffeloven frem for særlovgivningen. Herved sendes der et kraftigt signal om, at der er tale om alvorlige forbrydelser.

Justitsministeriet finder endvidere, at det ikke kan udelukkes, at der kan komme sager, der er så grove, at de strafskærpelser, som arbejdsgruppen har anbefalet, ikke kan rummes inden for de eksisterende strafferammer.

UDKAST

*2.7.3. Den foreslåede ordning*

Det foreslås, at der indsættes en bestemmelse i straffeloven, hvorefter overtrædelse af dyrevelfærdslovgivningen under særligt skærpende omstændigheder kan straffes med fængsel indtil 6 år. Bestemmelsen vil omfatte overtrædelser af dyrevelfærdsloven og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf.

Der forudsættes som udgangspunkt ikke yderligere strafskærpelser end dem, der er nævnt under pkt. 2.1.4 og 2.3.4, det vil sige en fordobling af den straf, der hidtil har været udmålt, for uforsvarlig behandling af dyr i gentagelsestilfælde, grovere uforsvarlig behandling af dyr og grovere uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling.

Den foreslåede bestemmelse er tiltænkt anvendt i tilfælde, hvor forholdet samlet set skønnes at være så groft, at samfundets reaktion bør komme til udtryk ved anvendelse af straffeloven frem for dyrevelfærdslovgivningen. Som en almindelig rettesnor bør bestemmelsen anvendes, hvis der bliver tale om en straf på omkring 6 måneders fængsel eller derover. Det bemærkes, at dette ikke udelukker, at domstolene efter en konkret vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen vil kunne idømme en straf på 6 måneders fængsel eller mere i medfør af dyrevelfærdslovgivningen.

Det bemærkes, at en strafferamme på op til 6 års fængsel vil medføre, at politiet vil få mulighed for at anvende en række efterforskningsmidler, som f.eks. indgreb i meddelelseshemmeligheden, hvis retsplejelovens øvrige betingelser for anvendelse af det enkelte efterforskningsmiddel er opfyldt.

Der henvises endvidere til de specielle bemærkninger til § 2.

## 2.8. Udvidet mulighed for rettighedsfrakendelser

*2.8.1. Gældende ret*

Det er i medfør af dyrevelfærdsloven muligt ved dom at frakende en fysisk person retten til at have med dyr at gøre, jf. dyrevelfærdslovens § 60.

Efter § 60, stk. 1, 1. pkt., kan den, der ved dom findes skyldig i mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr, ved dommen for bestandig eller for et nærmere fastsat tidsrum frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr. Ifølge stk. 1, 2. pkt., gælder det samme den, der efter tidligere at have gjort sig skyldig i uforsvarlig behandling af dyr på ny findes skyldig i en sådan overtrædelse. Forbuddet kan begrænses til kun at angå bestemte arter af dyr, jf. stk. 1, 3. pkt.

Frakendelse kan således begrænses til kun at angå f.eks. produktionsdyr eller bestemte arter af dyr, herunder bestemte landbrugs-/produktionsdyr eller bestemte arter af kæle- og hobbydyr. I praksis

fortolkes bestemmelsen således, at en frakendelse udover at kunne begrænses til at angå bestemte arter af dyr også kan begrænses således, at der kun må holdes et bestemt antal dyr.

Efter dyrevelfærdslovens § 60, stk. 2, kan frakendelsen ske betinget, hvis ubetinget rettighedsfrakendelse efter § 60, stk. 1, vil stå i misforhold til den begåede lovovertrædelse og omstændighederne ved denne. Frakendelsen kan begrænses til at angå bestemte arter af dyr.

Det vil sige, såfremt der ikke findes fuldt tilstrækkeligt grundlag for en ubetinget frakendelse efter § 60, stk. 1, kan frakendelsen i stedet ske betinget. Udgangspunktet er fortsat, at frakendelse i sager om mishandling af dyr, grovere uforsvarlig behandling af dyr eller gentagelsestilfælde af uforsvarlig behandling af dyr sker ubetinget, jf. § 60, stk. 1.

Det følger af dyrevelfærdslovens § 60, stk. 3, at en betinget frakendelse sker på vilkår af, at den pågældende i en prøvetid på 3 år, der regnes fra endelig dom, ikke overtræder dyrevelfærdslovgivningen under sådanne omstændigheder, at den pågældende skal frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr.

Det er således et vilkår for betinget frakendelse, at den pågældende i prøvetiden ikke overtræder dyreværnslovgivningen på en sådan måde, der vil kunne indebære en rettighedsfrakendelse efter § 60, stk. 1, eller en betinget frakendelse efter § 60, stk. 2. I givet fald er udgangspunktet automatisk rettighedsfrakendelse, jf.§ 60, stk. 4.

Det fremgår af § 60, stk. 4, at den, der ved dom findes skyldig i mishandling, grovere uforsvarlig behandling eller uforsvarlig behandling af dyr, ubetinget skal frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr, hvis den pågældende tidligere betinget er frakendt retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr og i prøvetiden har begået et nyt forhold, der indebærer en rettighedsfrakendelse. Forbuddet kan begrænses til at angå bestemte arter af dyr.

Ligesom med frakendelser af retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele taget beskæftige sig personligt med dyr, jf. § 60, stk. 1, kan en ubetinget frakendelse efter det foreslåede stk. 4, 2. pkt., begrænses til at angå bestemte arter af dyr. Forbuddet kan desuden begrænses til at angå antallet af dyr, jf. forarbejderne til lov nr. 645 af 8. juni 2016 (dyrevelfærdsloven), jf. Folketingstidende 2015-16, tillæg B, ændringsforslag nr. 7 i betænkning over L 137.

Det følger af § 60, stk. 5, 1. pkt., at ubetinget frakendelse efter § 60, stk. 4, sker for et nærmere fastsat tidsrum, der regnes fra endelig dom, eller for bestandig. Dette svarer til, hvad der ligeledes gælder en ubetinget frakendelse efter § 60, stk. 1. Det følger endvidere af § 60, stk. 5, 2. pkt., at en overtrædelse af forbuddet straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder.

*2.8.2. Arbejdsgruppens anbefalinger*

Arbejdsgruppen anbefaler i arbejdsgrupperapportens afsnit 5.1, at det tydeliggøres, at betinget rettighedsfrakendelse som udgangspunkt kun skal anvendes undtagelsesvist. I den forbindelse bør der gives eksempler på situationer, hvor der som det klare udgangspunkt skal ske ubetinget rettighedsfrakendelse. Der kan samtidig gives konkrete eksempler på situationer, hvor der undtagelsesvist kan idømmes en betinget rettighedsfrakendelse.

Det fremgår endvidere af arbejdsgruppens rapport, at det kan overvejes at indføre en mulighed for betinget rettighedsfrakendelse i førstegangstilfælde af uforsvarlig behandling af dyr, der ikke er mishandling eller grovere uforsvarlig behandling, f.eks. i situationer, hvor der er tale om flere forhold om uforsvarlig behandling af flere dyr over en længere periode og med evt. mellemliggende kontrolbesøg, hvor der er givet pålæg/påbud, som ikke er efterkommet.

Herudover anbefales det i rapporten at sænke niveauet for, i hvilke situationer der kan ske rettighedsfrakendelse efter dyrevelfærdsloven. Det bør i den forbindelse beskrives nærmere, hvilke elementer der som udgangspunkt bør tillægges vægt i skærpende eller formildende retning, herunder evt. suppleret med eksempler fra (rets)praksis.

Det fremgår ydermere af arbejdsgruppens rapport, at det kan tydeliggøres, at en rettighedsfrakendelse ikke kun kan begrænses til at angå bestemte dyrearter, herunder produktionsdyr, men tillige et bestemt antal dyr, og at en begrænsning i antallet af dyr i højere grad kan indgå i vurderingen af, om der skal ske betinget eller ubetinget frakendelse.

*2.8.3. Ministeriet for Natur og Dyrevelfærds overvejelser*

Ministeriet for Natur og Dyrevelfærd vurderer i overensstemmelse med arbejdsgruppens anbefalinger, at der i højere grad skal anvendes rettighedsfrakendelser på dyrevelfærdsområdet, herunder, at der skal være mulighed for betinget frakendelse i førstegangstilfælde af uforsvarlig behandling, og at niveauet for i hvilke situationer, der kan ske rettighedsfrakendelse, sænkes. Herudover vurderer ministeriet, at betinget frakendelse kun bør anvendes undtagelsesvist, og at dette udtrykkeligt skal fremgå af loven. Yderligere bør det tydeliggøres, at en rettighedsfrakendelse kan begrænses til at angå antallet af dyr.

Ministeriet vurderer, at det bør tydeliggøres, at udgangspunktet er ubetinget rettighedsfrakendelse efter dyrevelfærdslovens § 60, stk. 1, i de tilfælde hvor der er grundlag for at idømme en frakendelse af retten til at eje, bruge, passe, slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr efter dyrevelfærdsloven.

*2.8.4. Den foreslåede ordning*

UDKAST

Det foreslås, i overensstemmelse med arbejdsgruppens anbefaling, at dyrevelfærdslovens § 60, stk. 1, ændres således, at frakendelse også vil kunne ske i tilfælde af uforsvarlig behandling af dyr, hvor den pågældende ikke tidligere har gjort sig skyldig i uforsvarlig behandling af dyr. Hensigten er, at en frakendelse i sådanne sager om førstegangstilfælde af uforsvarlig behandling af dyr som udgangspunkt skal ske betinget, jf. også den samtidigt foreslåede ændring af § 60, stk. 2. Herved vil niveauet for, hvornår der vil kunne ske rettighedsfrakendelse, blive lavere end det er i dag.

Det foreslås således, at § 60, stk. 1, 1. pkt., ændres, så det fremgår, at den, der ved dom findes skyldig i uforsvarlig behandling af dyr, grovere uforsvarlig behandling af dyr og mishandling ved dommen for bestandig eller for et nærmere fastsat tidsrum kan frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr.

Betinget frakendelse i sager om mishandling af dyr, grovere uforsvarlig behandling af dyr eller gentagelsestilfælde af uforsvarlig behandling af dyr vil som udgangspunkt kun kunne ske i tilfælde, hvor der foreligger særligt formildende omstændigheder eller lignende. Det kan f.eks. være, i situationer, hvor lidelsen hos dyret eller dyrene skyldes menneskelige fejl eller lignende uagtsomme overtrædelser, herunder i situationer, hvor tiltalte straks har rettet op på forholdene.

Det foreslås endvidere, i overensstemmelse med arbejdsgruppens anbefaling, at ændre dyrevelfærdslovens § 60, stk. 2, 1. pkt., så det fremgår af ordlyden, at frakendelse kun undtagelsesvist kan ske betinget.

Det foreslås endvidere, at § 60, stk. 2, ændres, således at der indsættes et nyt punktum efter 1. pkt., hvoraf fremgår, at frakendelse kan ske betinget i tilfælde af uforsvarlig behandling af dyr, hvor den pågældende ikke tidligere har gjort sig skyldig i uforsvarlig behandling af dyr.

En betinget rettighedsfrakendelse i tilfælde af uforsvarlig behandling af dyr, hvor den pågældende ikke tidligere har gjort sig skyldig i uforsvarlig behandling af dyr, bør eksempelvis benyttes i tilfælde, hvor den pågældende er tiltalt for flere forhold af uforsvarlig behandling af dyr, der er til bedømmelse samtidig, og hvor disse forhold er begået ved to eller flere lejligheder, eventuelt med mellemliggende påbud eller lignende, der ikke er efterkommet.

Det beror på domstolenes vurdering af den enkelte sags omstændigheder, om der skal ske frakendelse af retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele taget beskæftige sig personligt med dyr, og i givet fald om dette undtagelsesvist kan ske betinget. I vurderingen af, om der er grundlag for en rettighedsfrakendelse, kan det indgå, om der i sager om mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr er tale om førstegangsovertrædelse. I gentagelsestilfælde, eller tilfælde, hvor der på mere systematisk vis eller i organiseret form er begået adskillige lovovertrædelser, forudsættes det, at der som altovervejende udgangspunkt sker ubetinget frakendelse. Foruden den tiltaltes personlige forstraffe kan der tages hensyn til, om den pågældende tidligere har haft en ledende rolle,

UDKAST

herunder ansvaret for et dyrehold, i et selskab m.v. (juridisk person), som tidligere er straffet for uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller mishandling af dyr.

Det skal tillægges vægt, om der er tale om flere forhold af uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller mishandling af dyr, der er til bedømmelse samtidig. Det vil navnlig tale for en ubetinget frakendelse, såfremt der er tale om flere forhold af uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling og/eller mishandling af dyr begået ved to eller flere lejligheder, hvor der i en mellemliggende periode er givet påbud/pålæg om at rette ind/rette op på forholdene, så dyrene behandles forsvarligt, og tiltalte ikke har efterkommet sådant påbud.

Ligeledes bør graden af tilregnelse og risikoen for gentagelse tillægges skærpende betydning. Der kan i den forbindelse også tages hensyn til, om der med overtrædelsen/overtrædelserne er opnået eller tilsigtet en økonomisk gevinst.

I overensstemmelse med arbejdsgruppens anbefaling foreslås det endvidere, at det præciseres, at en ubetinget rettighedsfrakendelse, udover at kunne begrænses til at vedrøre bestemte arter af dyr, også kan begrænses således, at der fremover kun må holdes et bestemt antal dyr.

Ministeriet for Natur og Dyrevelfærd vurderer i overensstemmelse med arbejdsgruppens overvejelser, at der vil kunne være situationer, hvor en generel frakendelse af retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele taget beskæftige sig personligt med dyr vil stå i misforhold til den begåede lovovertrædelse og omstændighederne ved denne, og hvor det vil være mere proportionalt at begrænse en frakendelse således, at der fremover kun må holdes et bestemt antal dyr. Det kunne for eksempel være aktuelt i tilfælde, hvor overtrædelsen alene relaterer sig til en mindre del af dyreholdet, og i tilfælde, hvor en landmand f.eks. af økonomiske grunde har vist sig ude af stand til at passe en større besætning af dyr forsvarligt, men hvor forholdene i taler for, at den pågældende vil kunne holde en mindre besætning af dyr på forsvarlig vis. En frakendelse af retten til f.eks. at holde over et bestemt antal dyr, f.eks. et bestemt antal produktionsdyr, kan være relevant i såvel tilfælde, hvor der sker ubetinget frakendelse efter § 60, stk. 1, i tilfælde hvor frakendelsen sker betinget, efter § 60, stk. 2, og i tilfælde, hvor der sker ubetinget frakendelse efter § 60, stk. 4, på baggrund af en overtrædelse begået i prøvetiden af en betinget frakendelse.

Det foreslås derfor, at dyrevelfærdslovens § 60, stk. 1, stk. 2 og stk. 4, ændres, således, at det fremgår, at et forbud kan begrænses til at angå bestemte arter af dyr eller et bestemt antal dyr.

En ubetinget frakendelse efter såvel stk. 1, stk. 2 og stk. 4 vil som hidtil kunne ske for et nærmere fastsat tidsrum, der regnes fra endelig dom, eller for bestandig, og en betinget frakendelse vil som hidtil have en prøvetid på 3 år. Der foreslås ingen ændringer af bestemmelserne om, at en overtrædelse af et forbud (rettighedsfrakendelse) kan straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder.

Der kan endvidere henvises til de specielle bemærkninger til § 1, nr. 7-9, hvor de foreslåede ændringer beskrives nærmere.

## 2.9. Rettighedsfrakendelser ved gentagne overtrædelser (klippekortsordning)

### *2.9.1. Gældende ret*

Rettighedsfrakendelse efter dyrevelfærdsloven reguleres i § 60. Der kan i den forbindelse henvises til pkt. 2.5.1. for nærmere gennemgang af gældende ret.

Der er i dag ikke bestemmelser, som medfører, at der skal ske rettighedsfrakendelse ved flere gentagne overtrædelser af dyrevelfærdsloven (en såkaldt "klippekortsordning").

### *2.9.2. Ministeriet for Natur og Dyrevelfærds overvejelser*

Ud over arbejdsgruppens anbefalinger om udvidet rettighedsfrakendelse, som beskrevet under lovforslagets pkt. 2.5.2, er det yderligere et politisk ønske, at der bør ske rettighedsfrakendelse ved tre gentagne, grove overtrædelser af dyrevelfærdsloven som led i ønsket om at udvide mulighederne for brug af rettighedsfrakendelse på dyrevelfærdsområdet.

Ministeriet for Natur og Dyrevelfærd finder, i overensstemmelse med det politiske ønske om udvidet brug af rettighedsfrakendelser, at der er grundlag for at indføre en bestemmelse, som indebærer rettighedsfrakendelse, hvis man inden for en periode på 5 år straffes for tre overtrædelser af grovere uforsvarlig behandling af dyr eller grovere uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling, og det eller de enkelte forhold ikke i sig medfører rettighedsfrakendelse.

### *2.9.3. Den foreslåede ordning*

Det foreslås på den baggrund, at der i dyrevelfærdslovens § 60 indsættes et nyt stk. 5, hvorefter den, der inden for en periode på 5 år straffes for tre overtrædelser af grov uforsvarlig behandling af dyr eller grov uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr.

Der lægges op til, at såvel endelige domme som endeligt vedtagne bødeforlæg medregnes i de pågældende forstraffe til vurdering af, om der skal afsiges dom om rettighedsfrakendelse efter bestemmelsen.

Hvis der er flere forhold til samtidig pådømmelse, vil hvert enkelt forhold tælle for sig. Både forhold begået inden for og uden for erhverv medregnes desuden. Det vil være en forudsætning, at der med rimelighed kan siges at være tale om flere forhold og ikke bare ét forhold. Om det er tilfældet, vil bero på en konkret vurdering, hvor der bl.a. vil kunne lægges vægt på den tidsmæssige og geografiske sammenhæng mellem de pågældende handlinger eller undladelser.

UDKAST

Forslaget skal forstås som et supplement til de øvrige udvidelser om rettighedsfrakendelser, som arbejdsgruppen har anbefalet, og som foreslås indført, jf. lovforslagets § 1, nr. 6-8.

Forslaget skal således ikke hindre, at der afsiges dom om rettighedsfrakendelse i førstegangs- eller andengangstilfælde af overtrædelser af dyrevelfærdsloven og/eller med inddragelse af f.eks. § 58, stk. 1-forhold, hvis betingelserne for rettighedsfrakendelse i øvrigt vurderes at være opfyldt.

Der henvises endvidere til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 10.

## 2.10. Indførelse af bestemmelse om rettighedsfrakendelse for juridiske personer (i dyrevelfærdsloven)

### *2.10.1. Gældende ret*

Reglerne om rettighedsfrakendelse i dyrevelfærdslovens § 60 omfatter kun fysiske personer. Juridiske personer kan efter omstændighederne frakendes retten til at eje og holde dyr mv. efter straffelovens § 79.

I medfør af straffelovens § 79, stk. 1, kan den, som udøver virksomhed, som kræver en særlig offentlig autorisation eller godkendelse, ved dom for strafbart forhold frakendes retten til fortsat at udøve den pågældende virksomhed eller til at udøve den under visse former, såfremt det udviste forhold begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen. I medfør af § 79, stk. 2, 1. pkt., gælder det samme, når særlige omstændigheder taler derfor, om udøvelse af anden virksomhed.

### *2.10.2. Arbejdsgruppens anbefalinger*

Det fremgår af arbejdsgruppens rapports afsnit 5.2, at det i forhold til juridiske personer ikke kan udelukkes, at der kan være tilfælde, hvor det kan være relevant at kunne idømme en rettighedsfrakendelse, f.eks. hvor der tidligere er sket udskiftning af enkeltpersoner i ledelsen, som er frakendt retten til at beskæftige sig med dyr, og hvor overtrædelsen kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan. Juridiske personer kan efter omstændighederne frakendes retten til at eje og holde dyr efter straffelovens § 79. Arbejdsgruppen finder, at denne mulighed for rettighedsfrakendelse i forhold til juridiske personer med fordel kan fremgå af dyrevelfærdsloven, så bestemmelser om rettighedsfrakendelser på dyrevelfærdsområdet er samlet i samme lov.

Det fremgår videre af arbejdsgrupperapportens afsnit 5.2, at en rettighedsfrakendelse som udgangspunkt fortsat bør være rettet mod den fysiske person, idet et selskab m.v. vil kunne omgå en frakendelse ved, at selskabet f.eks. ændrer sin organisering, således at ejere/medejere, der ikke personligt er frakendt retten til at holde dyr, kan fortsætte med at holde dyr, herunder erhvervsmæssigt

og evt. i en ny selskabskonstruktion. En eventuel rettighedsfrakendelse i forhold til en juridisk person bør derfor være et supplement til rettighedsfrakendelse mod en fysisk person.

*2.10.3. Ministeriet for Natur og Dyrevelfærds overvejelser*

Ministeriet for Natur og Dyrevelfærd vurderer i overensstemmelse med arbejdsgruppens anbefaling, at der bør indsættes en bestemmelse i dyrevelfærdsloven med mulighed for rettighedsfrakendelse i forhold til juridiske personer, således at bestemmelser om rettighedsfrakendelser på dyrevelfærdsområdet er samlet i samme lov.

Ministeriet vurderer dog, at den foreslåede § 60, stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 9 (den såkaldte "klippekortsordning"), ikke bør finde anvendelse for selskaber m.v. (juridiske personer).

Formålet med indførelse af en klippekortsordning er at sikre, at personer, der gentagne gange inden for en kortere tidsperiode, begår grov uforsvarlig behandling af dyr eller grov uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling, skal frakendes retten til at eje, holde, passe dyr mv.

Ministeriet vurderer, at det vil være uhensigtsmæssigt, hvis juridiske personer omfattes af klippekortsordningen. Ministeriet vurderer således, at ordningen vil kunne ramme en virksomhed eller myndighed uproportionalt, navnlig i tilfælde, hvor den pågældende juridiske person har virksomhedsaktivitet på flere forskellige adresser indbyrdes uafhængigt af hinanden, eller hvor overtrædelserne begås af forskellige ansatte uden tidsmæssig eller geografisk sammenhæng.

Det gør sig navnlig gældende på f.eks. dyretransportområdet, hvor særligt større transportvirksomheder har spredte aktiviteter på mange forskellige lokationer og med mange ansatte.

Derudover spiller konkurrencesituationen på transportmarkedet også ind. Det bemærkes i den forbindelse, at i 2020 blev klippekortsordningen vedrørende erhvervsmæssig transport af dyr afskaffet, da den efter en evaluering blev vurderet at udgøre uhensigtsmæssig forskelsbehandling ift. udenlandske transportører med kørsler i Danmark.

Forholdet gælder også større virksomheder eller myndigheders – herunder statens – hold af dyr, f.eks. i naturplejeprojekter eller lignende, som foregår på mange forskellige arealer i landet, ligeledes med mange forskellige ansatte og lokal driftsledelse. Det vil i sådanne tilfælde være uproportionalt, hvis enkeltstående ansatte uafhængigt af hinanden ville influere hele CVR-nummeret, såfremt der blev rejst tiltale mod CVR-nummeret.

*2.10.4. Den foreslåede ordning*

Det foreslås, i overensstemmelse med arbejdsgruppens anbefaling, at der etableres en hjemmel i dyrevelfærdsloven til, at der kan ske frakendelse over for juridiske personer af retten til at eje, bruge,

passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig med dyr. Herved vil bestemmelser om rettighedsfrakendelser på dyrevelfærdsområdet være samlet i dyrevelfærdsloven.

Det foreslås således, at reglerne om frakendelse i § 60, herunder de foreslåede ændringer i lovforslagets § 1, nr. 4-6, skal finde tilsvarende anvendelse på selskaber m.v. (juridiske personer). Det vil medføre, at juridiske personer vil kunne frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig med dyr under samme omstændigheder, som fysiske personer kan det.

En rettighedsfrakendelse bør som udgangspunkt fortsat være rettet mod den fysiske person, idet et selskab m.v. vil kunne omgå en frakendelse ved, at selskabet f.eks. ændrer sin organisering, således at ejere/medejere, der ikke personligt er frakendt retten til at holde dyr, kan fortsætte med at holde dyr, herunder erhvervsmæssigt og evt. i en ny selskabskonstruktion.

Det foreslås samtidig, at den foreslåede § 60, stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 9 (den såkaldte "klippekortsordning"), ikke finder anvendelse for selskaber m.v. (juridiske personer).

Der henvises endvidere til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 13.

## 2.11. Mulighed for at afsige udeblivelsesdom i sager, hvor der idømmes rettighedsfrakendelse efter dyrevelfærdsloven

### *2.11.1. Gældende ret*

Det følger af retsplejelovens § 855, stk. 3, nr. 3, at en hovedforhandling under visse omstændigheder kan fremmes til dom i tiltaltes fravær, hvis anklagemyndigheden fremsætter begæring herom, og retten ikke finder tiltaltes tilstedeværelse nødvendig. Det gælder bl.a., når tiltalte ikke idømmes højere straf end ubetinget fængsel i 1 år eller andre retsfølger, end at en foranstaltning efter straffelovens § 68 skal have sit forblivende med en allerede idømt foranstaltning, konfiskation, udvisning, frakendelse efter færdselsloven eller lov om sikkerhed til søs eller erstatning.

Der er ikke i dag hjemmel til at fremme en sag til dom i tiltaltes fravær, hvis anklagemyndigheden har nedlagt påstand om rettighedsfrakendelse efter dyrevelfærdsloven.

### *2.11.2. Arbejdsgruppens anbefalinger*

Det fremgår af arbejdsgruppen rapport afsnit 5.2., at der med henblik på at sikre en effektiv straffesagsbehandling kan overvejes at udvide hjemlen i retsplejelovens § 855, stk. 3, nr. 3, således at dyrevelfærdssager med påstand om rettighedsfrakendelse efter omstændigheder kan afgøres ved dom i tiltaltes fravær.

UDKAST

*2.11.3. Justitsministeriets overvejelser*

Justitsministeriet vurderer i overensstemmelse med arbejdsgruppens anbefaling, at en udvidelse af § 855, stk. 3, nr. 3, vil kunne bidrage til effektiv straffesagsbehandling i sager, hvor der nedlægges påstand om rettighedsfrakendelse efter dyrevelfærdsloven.

*2.11.4. Den foreslåede ordning*

Det foreslås i overensstemmelse med arbejdsgruppens anbefaling at udvide retsplejelovens § 855, stk. 3, nr. 3, således at straffesager, hvor der nedlægges påstand om rettighedsfrakendelse efter dyrevelfærdsloven, efter omstændighederne vil kunne fremmes til dom i tiltaltes fravær.

Der henvises endvidere til de specielle bemærkninger til § 3.

**3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige**

Ved udmøntning i bekendtgørelse forventes lovforslagets del om avl af landbrugsdyr, herunder forbud mod dette, at have økonomiske konsekvenser for staten i form af udgifter til udførelse af kontrol.

I forbindelse med udmøntningen vil der blive foretaget en nærmere vurdering af de økonomiske og administrative konsekvenser, herunder de økonomiske konsekvenser for staten i form af udgifter til kontrol.

Lovforslaget vurderes at medføre begrænsede udgifter på Justitsministeriets område. Den foreslåede fordobling af frihedsstraffen, herunder ubetingede og delvist betingede domme kan have konsekvenser for fængselskapaciteten, hvilket skal ses i lyset af det nuværende pres på kapaciteten i Danmarks Fængsler. Det bemærkes i den forbindelse, at hovedparten af domme på dyrevelfærdsområdet med en idømt frihedsstraf er betingede domme, hvorfor de kapacitetsmæssige konsekvenser vurderes at være begrænsede.

Det vurderes, at en fordobling af straffene i sager om grovere uforsvarlig behandling af dyr samt grovere uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling estimeres at medføre merudgifter for Danmarks Fængsler på 1-3 mio. kr. årligt svarende til et kapacitetsbehov på ½-3 fængselsceller årligt. De pågældende merudgifter finansieres inden for eksisterende økonomiske rammer.

Lovforslaget vurderes i øvrigt at medføre begrænsede udgifter for politiet og domstolene, der vurderes at kunne afholdes inden for myndighedernes eksisterende økonomiske rammer.

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for det offentlige.

Lovforslaget vurderes at efterleve principperne i den politiske aftale om digitaliseringsklar lovgivning i det omfang, at principperne er relevante.

## 4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Ved udmøntning forventes forslagets § 1, nr. 1, om avl af landbrugsdyr, herunder forbud mod avl, at medføre betydelige erhvervsøkonomiske konsekvenser i form af tabt indtjening som følge af lavere produktivitet. De økonomiske konsekvenser afhænger af den præcise model og implementeringshorisont.

I forbindelse med udmøntning af lovforslagets bemyndigelser vil der blive foretaget en nærmere vurdering af de økonomiske og administrative konsekvenser.

Lovforslaget har været forelagt Erhvervsstyrelsens område for bedre regulering (OBR). OBR bemærker, at lovforslaget giver hjemmel til udstedelse af bekendtgørelser, som indebærer administrative konsekvenser for erhvervslivet, jf. dyrevelfærdsloven § 14 a. De administrative konsekvenser består i, at ministeren for natur og dyrevelfærd kan fastsætte regler om dokumentation af avlsforhold, herunder registrering og opbevaring af oplysninger, oplysningspligt og forevisning på forlangende. Herudover fastsættes det i dyrevelfærdsloven § 46, stk. 1, at det fremover bliver muligt også at kontrollere virksomheder, der beskæftiger sig med avl af dyr uden at håndtere levende dyr.
OBR vil vurdere de administrative konsekvenser, når bemyndigelsesbestemmelserne udmøntes på bekendtgørelsesniveau.

OBR har bemærket, at lovforslaget indeholder ændringer i forhold til strafbestemmelser. Da erhvervsøkonomiske konsekvenser kun opgøres for virksomheder, der efterlever reglerne, vurderer OBR, at disse dele ikke vil medføre administrative konsekvenser for erhvervslivet.

## 5. Administrative konsekvenser for borgerne

I forbindelse med udmøntning af bemyndigelsen i lovforslagets § 1, nr. 1, vil der blive foretaget en nærmere vurdering af de økonomiske og administrative konsekvenser.

## 6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have klimamæssige konsekvenser.

## 7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljø- og naturmæssige konsekvenser.

## 8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

UDKAST

Det bemærkes dog, at lovforslaget indeholder en bemyndigelse til at fastsætte regler om avl af landbrugsdyr, herunder forbud mod avl, der har en negativ effekt på dyrenes velfærd. Forholdet til EU-retten, herunder særligt EUF-Traktatens artikel 34 om den fri bevægelighed for varer, Rådets direktiv 98/58/EF af 20. juli 1998 om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål, samt en eventuel notifikationspligt efter informationsproceduredirektivet overfor EU-Kommissionen, vil blive vurderet nærmere i forbindelse med udmøntningen af bemyndigelsen.

**9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.**

Et udkast til lovforslag har perioden fra den 13. november 2026 til den 11. december 2026 (28 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Aalborg Universitet (Juridisk Institut), Aarhus Universitet (Juridisk institut), Advokatrådet, Alternativfondet, Amnesty International, ANIMA, Applia, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Coop Danmark, Dacopa, DAKA, DAKOFO, Danish Agro, Danmarks civile Hundeførerforening (DcH), Danmarks Farve- og Lakindustri, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Danmarks Tekniske Universitet, Dansk Akvakultur, Dansk Akvarieunion, Dansk Erhverv (høring), Dansk Fåreavl, Dansk Galop, Dansk Gede Union, Dansk Hunderegister, Dansk Industri, Dansk Islandskhesteforening, Dansk Kennel Klub, Dansk Planteværn, Dansk Rideforbund, Dansk Skalddyrcenter, Dansk Terrier Klub, Dansk Transport og Logistik (DTL), Dansk Travsports Centralforbund, Dansk Veterinær Konsortium-KU, Danske Advokater, Danske Erhvervsakademier, Danske Lammeproducenter, Danske Mink, Danske Regioner, Danske Slagtermestre, Danske Speditører, Danske Svineproducenter, Danske Universiteter, Danske Ørredsøer, DAZA (Danske Zoologiske Haver og Akvarier), DCA - Nationalt Center for Fødevarer og Jordbrug, Den Danske Dommerforening, Det Kriminalpræventive Råd, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, De Danske Brevdueforeninger, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Dyrlægeforening (DDD), Det Danske Fjerkræråd (JNL), Det Dyreetiske Råd, Det Veterinære Sundhedsråd, DHI A/S, DHI Center for Miljø og Toksologi, DI Fødevarer, DI Handel, DTU-Fødevareinstituttet, Dyrefondet, Dyreforsøgstilsynet, Dyrenes Beskyttelse, Dyrenes Velfærd, Dyreværnsorganisationernes Samarbejdsorganisation (doso), ECSCOM/Kim Iversen, EFSA – Effektiv Food Safety Advise, EMCON, Eurofins Milk Testing Denmark A/S, Eurofins Steins Laboratorium A/S, Faglig Fælles Forbund 3F, Fair Dog, Fairtrade Mærket, FBCA (Food and Beverage Carton Alliance), Felis Danica, Fokus på Dyr, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen af Tilsynsfunktionærer, Foreningen Eksotiske Pattedyr, Foreningen for Biodynamisk Jordbrug (biodynamisk), Foreningen Frit Fjerkræ, Foreningen Muslingeerhvervet (FME), Frie Bønder Levende Land, Fødevaredanmark, Fødevarer til Medicinske Formål (FMF), Greenpeace Danmark, Grøn Hverdag, Hesteetisk Forening, Hestens Værn, Hjerteforeningen, Horesta, Innovationscenter for Økologisk Landbrug, International Transport Danmark, Kelsen Group, KGH CUSTOMS SERVICES Danmark, KGH CUSTOMS SERVICES Sverige, Kommunernes Landsforening, Kost & Ernæringsforbundet, Kost, Motion & Sund fornuft (KMS), Københavns Universitet (Juridisk Fakultet), Københavns Byret, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen KRIM, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen af Danske Mælkeproducenter, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen Komitéen mod Dyreforsøg, Landsforeningen mod svinefabrikker, Landskontoret for Heste, Landsorganisationen

Danske Fugleforeninger, Lolex ApS, Løndal Rådgivning ApS, Marine Ingredients, Mejeriforeningen (ddb), NOAHs Sekretariat (noah), NOPALAX, Nordic Petfood Association (NPFA), Nyekjær Food Consult ApS, Nyt Hesteliv, Plantebranchen, Plastindustrien i Danmark, Retten i Esbjerg, Retten i Glostrup, Retten i Helsingør, Retten i Herning, Retten i Hillerød, Retten i Hjørring, Retten i Holbæk, Retten i Holstebro, Retten i Horsens, Retten i Kolding, Retten i Lyngby, Retten i Nykøbing, Retten i Næstved, Retten i Odense, Retten i Randers, Retten i Roskilde, Retten i Svendborg, Retten i Sønderborg, Retten i Viborg, Retten i Aalborg, Retten i Aarhus, Retten på Bornholm, Retten på Frederiksberg, Retspolitisk Forening, Rådet for Bedre Hygiejne, Salling Group, SAMMARK, Sedan, SEGES Innovation, SPF-Danmark, Statens Seruminstitut, Stop Spild Af Mad, Sundhedsrådet, Syddansk Universitet (Juridisk Institut), Teknologisk Institut, Tænketanken Frej, VAREFAKTA, Vestre Landsret, Videncenter For Svineproduktion, VikingGenetics, ViNordic – Veterinary Industry Nordic, World Animal Protection Danmark, WSP Danmark A/S, WWF Verdensnaturfonden, Økologisk Landsforening, Østre Landsret

Dele af lovforslaget har tidligere været sendt i høring den 31. oktober 2025 til den 28. november 2025 under folketingssamlingen 2025-26.

**10. Sammenfattende skema**

| | Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«) | Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«) |
|---|---|---|
| Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner | Ingen | Merudgifter for Danmarks Fængsler på 1-3 mio. kr. årligt svarende til et kapacitetsbehov på ½-3 fængselsceller årligt. De pågældende merudgifter finansieres inden for eksisterende økonomiske rammer. |
| Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner | Ingen | Ingen |
| Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v. | Ingen | Ingen |
| Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v. | Ingen | Ingen |

UDKAST

| | | |
|---|---|---|
| Administrative konsekvenser for borgerne m.v. | Ingen | Ingen |
| Klimamæssige konsekvenser | Ingen | Ingen |
| Miljø- og naturmæssige konsekvenser | Ingen | Ingen |
| Forholdet til EU-retten | Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter. Det bemærkes dog, at lovforslaget indeholder en bemyndigelse til at fastsætte regler om avl af landbrugsdyr, herunder forbud mod avl, der har en negativ effekt på dyrenes velfærd. Forholdet til EU-retten, herunder særligt EUF-Traktatens artikel 34 om den fri bevægelighed for varer, Rådets direktiv 98/58/EF af 20. juli 1998 om beskyttelse af dyr, samt en eventuel notifikationspligt efter informationsproceduredirektivet overfor EU-Kommissionen, vil blive vurderet nærmere i forbindelse med udmøntningen af bemyndigelsen. | |
| Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X) | | Nej<br>X |

UDKAST

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser*

*Til § 1*

Til nr. 1

Dyrevelfærdsloven indeholder i dag ikke hjemmel til at fastsætte regler om avl af landbrugsdyr, herunder forbud mod avl.

Det foreslås, at der som en ny bestemmelse indsættes en bemyndigelse i dyrevelfærdslovens *§ 14 a*, hvorefter ministeren kan fastsætte regler om avl af landbrugsdyr, herunder forbud mod visse former for avl, og om dokumentation af avlsforhold, herunder registrering og opbevaring af oplysninger.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at medvirke til at øge dyrevelfærden for landbrugsdyr ved bl.a. at skabe mulighed for at forhindre avl af landbrugsdyr, der har negative konsekvenser for dyrenes velfærd.

Bemyndigelsen forventes i første omgang udnyttet til at fastsætte regler, der skal forbyde såkaldt ekstremavl af grise.

Ved ekstremavl forstås i denne sammenhæng systematisk og målrettet avl, hvor selektion for bestemte egenskaber medfører, at dyrene udvikler træk eller en genetisk disposition, som væsentligt øger risikoen for lidelse, sygdom, funktionsnedsættelse, dødelighed eller andre velfærdsmæssige problemer for enten forældredyr, afkom eller andre dyr i avlen eller produktionen.

Som eksempel på ekstremavl kan nævnes avl af kuld hos grise, hvor antallet af pattegrise er større end soens antal af patter.

Bemyndigelsen vil dog være generelt anvendelig og vil således også kunne anvendes til at fastsætte regler om andre forhold, der relaterer sig til avl af landbrugsdyr, og om avl af andre arter af landbrugsdyr end grise, herunder forbud mod visse former for avl af andre arter af landbrugsdyr end grise.

Udtrykket landbrugsdyr omfatter dyr, der holdes, avles og opdrættes med henblik på produktion af fødevarer, uld, skind, pels eller med henblik på andre landbrugsformål.

Ved avl forstås det at frembringe afkom af dyr, herunder ved en målrettet forædling af dyrenes egenskaber for at opnå bestemte træk, eksempelvis i forhold til reproduktion, produktionsegenskaber, kropsform eller væksthastighed.

UDKAST

Bemyndigelsen vil også kunne anvendes til at fastsætte nærmere regulering af indholdet af avlsmål, forstået som den langsigtede og præcise beskrivelse af de egenskaber, som fremtidige generationer af en bestemt dyrerace eller krydsning af dyreracer skal besidde.

Hensigten er derimod ikke, at bemyndigelsen skal anvendes til at fastsætte regler om "management" forstået som pasning og håndtering af dyrene, fodring, sundhedsovervågning og stald- og besætningsdrift i øvrigt.

Et avlsforbud vil kunne omfatte avlsprogrammer og avlsmål, men der vil også kunne fastsættes forbud mod avl af bestemte racer af dyr, eller mod avl af dyr med bestemte karakteristika eller egenskaber.

Bemyndigelsen til at fastsætte regler om avl, der ikke omhandler et forbud, vil derimod kunne omfatte alle former for avl af landbrugsdyr samt forhold, der knytter sig til avl og avlsmål.

Der vil med bemyndigelsesbestemmelsen således eksempelvis kunne fastsættes krav om, hvilke forholdsregler, den, der avler landbrugsdyr, skal tage, herunder i forhold til indholdet af avlsmål eller i forhold til undersøgelser eller vurderinger forud for anvendelsen i avlen af bestemte racer eller konkrete avlsdyr.

Der vil endvidere kunne fastsættes krav om dokumentation i relation til avl, hvor dette vurderes at være nødvendigt i forhold til kontrol, eksempelvis dokumentation af avlsprogrammer og avlsmål, logning af produktionsdata og registrering af enkeltdyr, dødelighed mv.

Avlen af landbrugsdyr foregår i dag på flere niveauer. Dels som avl i avlsbesætninger, hvor den genetiske selektion og forædling foregår, og dels i produktionsbesætningerne, hvor den egentlige produktion af eksempelvis slagtedyr foregår.

Bemyndigelsesbestemmelsen vil kunne anvendes til at fastsætte regler, herunder forbud, der omfatter både den avl, der foregår i de egentlige avlsbesætninger, men også den produktionsavl, der foregår i produktionsbesætningerne.

Herudover vil bemyndigelsen kunne anvendes til at fastsætte regler, herunder forbud, der omfatter avlsselskaber eller andre aktører, der udfører opgaver i forhold til avlsprogrammer eller avlsmål, herunder frembringelse, anvendelse, køb eller salg af avlsdyr, avlsmateriale (æg, sæd og embryoner), avlsprogrammer og avlsmål.

Afhængig af karakteren af de nærmere regler, vil der ved udmøntningen af bemyndigelsen blive fastsat en passende overgangsordning.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Efter § 43, stk. 3 og 4, er der fastsat direkte lovbestemte betalingsforpligtelser for ejere af visse dyrehold.

Dyrevelfærdslovens § 43, stk. 3 fastsætter det årlige beløb ejere af visse dyrehold skal betale for den ordinære dyrevelfærdskontrol.

Dyrevelfærdslovens § 43, stk. 4, fastsætter kvartalsmæssige gebyr, virksomheder, som beskæftiger sig med sammenbringning, og besætningsejere m.v., opkræves for kontrol ved pålæsning og aflæsning og for syn af dyr ved udførsel.

Efter dyrevelfærdslovens § 43, stk. 5, kan ministeren fastsætte regler om opkrævning af de beløb, der er nævnt i § 43, stk. 3 og 4. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om helt eller delvis at undlade opkrævning af disse beløb.

Efter dyrevelfærdslovens § 43, stk. 7, bliver beløbene i stk. 3 og 4 årlig pris- og lønindeksreguleret.

Det foreslås, at ophæve *§ 43, stk. 3-5 og 7,* således at stk. 6 fremover bliver stk. 3.

Den foreslåede ophævelse af stk. 3 og 4 indebærer, at taksterne for den ordinære besætningskontrol og taksten for kontrol af på- og aflæsning af dyr ved sammebringningsvirksomheder og hos besætningsejere ikke fremover vil være fastsat direkte i dyrevelfærdsloven.

Det forudsættes, at taksterne fremover vil blive fastsat administrativt med hjemmel i den eksisterende bemyndigelsesbestemmelse i dyrevelfærdslovens § 43, stk. 1. Der henvises nærmere herom til de almindelige bemærkninger under pkt. 2.2.2.

Den foreslåede ophævelse af stk. 5 og 7, er en konsekvens af forslaget om at ophæve stk. 3 og 4.

Den foreslåede ordning vil indebære, at § 43, stk. 6, bliver stk. 3.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det følger af dyrevelfærdslovens § 46, stk. 1, at ejere af dyrehold, virksomheder og andre, der udfører opgaver i forbindelse med behandling af dyr og beskyttelse af dyrs velfærd, efter anmodning fra tilsynsmyndigheden skal give alle oplysninger, som har betydning for tilsynet, og vederlagsfrit yde tilsynsmyndigheden fornøden bistand ved tilsyn, undersøgelser og udtagning af prøver samt andre foranstaltninger, der iværksættes i henhold til loven eller regler fastsat i medfør af loven eller i henhold til Den Europæiske Unions forordninger om forhold, som er omfattet af denne lov.

Bestemmelsen omfatter i dag personer, som er ansvarlig for dyrehold, og andre, som udfører opgaver i forbindelse med behandling af dyr og beskyttelse af dyrs velfærd.

For at sikre muligheden for at udøve tilstrækkelig og effektiv kontrol med regulering af avlsmateriale, avlsprogrammer og avlsmål, foreslås det, at dyrevelfærdslovens *§ 46, stk. 1*, ændres, således at også ejere af dyrehold, virksomheder og andre, der frembringer, anvender, sælger eller køber avlsmateriale, avlsprogrammer eller avlsmål, efter anmodning fra tilsynsmyndigheden skal give alle oplysninger, som har betydning for tilsynet, samt vederlagsfrit yde tilsynsmyndigheden fornøden bistand ved tilsyn, undersøgelser og udtagning af prøver samt andre foranstaltninger, der iværksættes i henhold til loven eller regler fastsat i medfør af loven eller i henhold til Den Europæiske Unions forordninger om forhold, som er omfattet af denne lov.

Den foreslåede ændring vil indebære, at pligten til at medvirke ved kontrol ikke kun omfatter de avlsselskaber og avls- og produktionsbesætninger, der håndterer levende avlsdyr, men også de virksomheder eller andre aktører, der frembringer, anvender, sælger eller køber avlsmateriale (æg, sæd og embryoner), avlsprogrammer og avlsmål, og som ikke nødvendigvis håndterer levende dyr.

Udtrykket avlsprogram omfatter her alle planer, beskrivelser eller lignende, der har til formål at planlægge eller styre avlen af dyr, mens avlsmål omfatter alle beskrivelser af, hvilke egenskaber, træk eller karakteristika, der avles efter.

Det følger af gældende ret, at pligten til at medvirke ved kontrollen omfatter såvel afgivelse af oplysninger, som tilsynsmyndigheden anser nødvendige for kontrollen, som praktisk bistand i forbindelse med kontrollen. Bistanden kan bl.a. omfatte håndtering af dyr i forbindelse med undersøgelse og prøveudtagning, identifikation og kopiering af dokumenter samt udtagning, indpakning og forsendelse af prøver. Den fornødne bistand skal ydes vederlagsfrit.

Oplysningspligten vil som hidtil være begrænset efter retssikkerhedslovens § 10, stk. 1, hvorefter bestemmelser i lovgivningen m.v. om pligt til at meddele oplysninger til myndigheden ikke gælder i forhold til den mistænkte, hvis der er konkret mistanke om, at en enkeltperson eller juridisk person har begået en lovovertrædelse, der kan medføre straf, medmindre det kan udelukkes, at de oplysninger, som søges tilvejebragt, kan have betydning for bedømmelsen af den formodede lovovertrædelse.

Dyrevelfærdslovens § 46, stk. 1, kan dermed ikke anvendes i tilfælde, hvor der foreligger mistanke om et strafbart forhold, medmindre der er tale om at tilvejebringe oplysninger til brug for behandlingen af andre spørgsmål end fastsættelse af straf. I de tilfælde, hvor der foreligger mistanke om et strafbart forhold, vil kontrolmyndigheden i stedet skulle gå frem efter retsplejelovens regler.

Der foreslås ikke ændringer af bestemmelserne i § 46, stk. 2 og 3.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4-6

Det fremgår af dyrevelfærdslovens § 58, stk. 1, at den, som ved overanstrengelse, vanrøgt eller på anden måde behandler dyr uforsvarligt, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år.

Ifølge lovens § 58, stk. 2, er straffen bøde eller fængsel indtil 2 år, hvis det i stk. 1 nævnte forhold har haft karakter af grovere uforsvarlig behandling af dyr.

Det fremgår af dyrevelfærdslovens § 58, stk. 3, at har det i stk. 2, jf. stk. 1, nævnte forhold har karakter af mishandling, er straffen fængsel indtil 2 år.

Det foreslås i *§ 58, stk. 1,* at ændre »som« til »der«. Der er alene tale om en sproglig ændring af stk. 1, om har til formål at give mulighed for i bemærkningerne at angive nærmere retningslinjer om strafniveauet efter bestemmelsen.

Det foreslås i *§ 58, stk. 2,* at »Har det i stk. 1 nævnte forhold haft karakter af« ændres til »har det forhold, der er nævnt i stk. 1, haft karakter af«. Der er alene tale om en sproglig ændring af stk. 2, om har til formål at give mulighed for i bemærkningerne at angive nærmere retningslinjer om strafniveauet efter bestemmelsen.

Det foreslås i *§ 58, stk. 3*, at »Har det i stk. 2, jf. stk. 1, nævnte forhold haft karakter af« ændres til »Har det forhold, der er nævnt i stk. 2, jf. stk. 1, haft karakter af«. Der er alene tale om en sproglig ændring af stk. 2, om har til formål at give mulighed for i bemærkningerne at angive nærmere retningslinjer om strafniveauet efter bestemmelsen.

Med lovforslaget foreslås en skærpelse af strafniveauet i tilfælde af grovere uforsvarlig behandling af dyr, grovere uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling.

Med de foreslåede bestemmelser forudsættes en betydelig skærpelse af straffene i sager om grovere uforsvarlig behandling af dyr, grovere uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling og om gentagelsestilfælde af uforsvarlig behandling af dyr – såvel i og uden for erhvervsforhold – herunder både hvad angår udmåling af bødestraf og frihedsstraf. Det forudsættes endvidere, at antallet af forhold om uforsvarlig behandling af dyr og antallet af dyr, tillægges vægt ved udmåling af straffen i sager, hvor flere forhold er til bedømmelse samtidig.

Således forudsættes straffen i sager om uforsvarlig behandling af dyr omfattet af § 58, stk. 1, forhøjet i gentagelsestilfælde både i og uden for erhvervsforhold. Med forslaget tilsigtes der ikke en skærpelse af strafniveauet for førstegangstilfælde af uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyrevelfærdslovens § 58, stk. 1.

I sager om grovere uforsvarlig behandling af dyr omfattet af § 58, stk. 2, forudsættes, at straffen forhøjes betydeligt således, at strafniveauet fordobles i forhold til den straf, der udmåles i dag. Det gælder særligt i gentagelsestilfælde, og det gælder både overtrædelser begået i og uden for erhverv.

Med de foreslåede ændringer af bestemmelserne i § 58, stk. 1-3, jf. også den foreslåede § 1, nr. 3, forudsættes det f.eks., at forhold om grovere uforsvarlig behandling af dyr, som i dag afgøres med 30 dages fængsel, jf. § 58, stk. 2, efter lovændringen skal afgøres med 60 dages fængsel afhængigt af sagens omstændigheder og grovhed.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10. Strafudmålingen skal som hidtil foretages ud fra en konkret vurdering i det enkelte tilfælde, og det forudsættes som hidtil, at der ikke lægges afgørende vægt på hvilken eller hvilke dyrearter, sagen vedrører. I vurderingen vil der bl.a. skulle lægges vægt på overtrædelsens alvor, overtrædelsens omfang, overtrædelsens art, om overtrædelsen er sket med forsæt eller har systematisk karakter.

Det forudsættes, at nedenstående bødemodel anvendes som vejledende bødeniveauer, der tager højde for, om der er tale om gentagelsestilfælde, antallet af dyr og antal forhold om uforsvarlig behandling af dyr, der er til bedømmelse samtidig. De nedenfor angivne bødeniveauer for så vidt angår mishandling af dyr tjener i erhvervsforhold som udgangspunkt for strafudmålingen i sager om mishandling af dyr, hvor vedkommende er en juridisk person.

For så vidt der ikke er grundlag for frihedsstraf foreslås følgende bødeniveauer (strafpositioner) som udgangspunkt for strafudmålingen.

Bødeniveauer ved overtrædelser uden for erhvervsforhold (privates hold af dyr m.v.):

| **Overtrædelse** | **Bødeniveau(er)** | | |
|---|---|---|---|
| | **1. gang** | **2. gang** | **3. gang** |
| **Uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyrevelfærdslovens § 58, stk. 1** | | | |
| 1-2 dyr | 2.000 kr. | 8.000 kr. | 15.000 kr. |
| 3-10 dyr | 4.000 kr. | 12.000 kr. | 20.000 kr. |
| 11-25 dyr | 8.000 kr. | 18.000 kr. | 30.000 kr. |
| Over 25 dyr | 17.000 kr. | 25.000 kr. | 40.000 kr. |
| **Grovere uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyrevelfærdslovens § 58, stk. 2** | | | |
| 1-2 dyr | 12.000 kr. | 18.000 kr. | 25.000 kr. |
| 3-10 dyr | 18.000 kr. | 30.000 kr. | 50.000 kr. |
| 11-25 dyr | 25.000 kr. | 40.000 kr. | 65.000 kr. |
| Over 25 dyr | 50.000 kr. | 65.000 kr. | 80.000 kr. |

De ovenfor angivne bødeniveauer er vejledende bødeniveauer (udgangsstrafpositioner) per forhold.

Det vil alene være tidligere overtrædelser af § 58, stk. 1-3 af samme eller grovere art, der har den forudsatte gentagelsesvirkning. Tidligere overtrædelser af § 58, stk. 1, vil således alene have den forudsatte gentagelsesvirkning ift. nye overtrædelser af § 58, stk. 1, mens tidligere overtrædelser af § 58, stk. 2, vil have den forudsætte gentagelsesvirkning ift. nye overtrædelser af § 58, stk. 1 og 2, men ikke stk. 3. Er gerningspersonen tidligere straffet for f.eks. overtrædelse af § 58, stk. 1, vil dette dog kunne tillægges betydning ved fastsættelsen af bøden for overtrædelse af § 58, stk. 2 eller 3, dog således at bøden fastsættes lavere, end hvis der havde været tale om en overtrædelse af samme eller grovere art som den, der er til pådømmelse. Det har endvidere betydning for fastsættelse af bødeniveau i skærpende retning, at der ses tidligere overtrædelser af dyrevelfærdslovgivningen, herunder overtrædelser som strafhjemlet i medfør af dyrevelfærdslovens § 58, stk. 4.

Hvis der er tale om flergangstilfælde (fra 4. gangstilfælde) forøges bødeniveauet som udgangspunkt med yderligere 20 pct. pr. gentagelse.

I tilfælde, hvor der er tale om overtrædelser af væsentligt over 25 dyr, bør det angivne bødeniveau forhøjes forholdsmæssigt med udgangspunkt i ovennævnte bødeniveauer for over 25 dyr. I tilfælde, hvor der er tale om et forhold af uforsvarlig behandling af mere end 200 dyr, bør det angivne bødeniveau som udgangspunkt forøges med mellem 10-30 pct. efter en konkret vurdering afhængig af overtrædelsens grovhed og/eller varighed.

Eksempel 1: En person findes skyldig i uforsvarlig behandling af tre katte. Den pågældende person er tidligere straffet for uforsvarlig behandling af dyr (andengangstilfælde). Bøden vil efter bødemodellen som udgangspunkt være 12.000 kr.

Eksempel 2: En person findes skyldig i to forhold af henholdsvis uforsvarlig behandling af 4 dyr (3 katte og 1 hund), jf. § 58, stk. 1, og grovere uforsvarlig behandling af yderligere en hund, jf. § 58, stk. 2. Den pågældende person er ikke tidligere straffet for uforsvarlig behandling af dyr. Bøden vil efter bødemodellen som udgangspunkt være 20.000 kr.

Eksempel 3: En person findes skyldig i grovere uforsvarlig behandling af en kvægbesætning på 20 kreaturer, jf. § 58, stk. 2. Den pågældende person er en gang tidligere straffet for uforsvarlig behandling af dyr, jf. § 58, stk. 1. Bøden vil efter bødemodellen som udgangspunkt være mellem 25.000 og 40.000 kr.

Det bemærkes, at der i regneeksemplerne tages udgangspunkt i en direkte sammenlægning af de ovenfor angivne bødeniveauer, hvor der i praksis som udgangspunkt vil foretages en

modereret kumulation af bøder for flere forhold til samtidig pådømmelse, og at der skal foretages en vurdering om eventuelle skærpende eller formildende omstændigheder.

Det fremgår af dyrevelfærdslovens § 58, stk. 12, at hvis overtrædelsen er begået som led i erhverv, vil det betragtes som en skærpende omstændighed. Derfor foreslås således følgende bødeniveauer ved overtrædelser i erhvervsforhold:

| **Overtrædelse** | **Bødeniveau(er)** | | |
|---|---|---|---|
| | **1. gang** | **2. gang** | **3. gang** |
| **Uforsvarlig behandling af dyr, jf. § 58, stk. 1** | | | |
| 1-2 dyr | 5.000 kr. | 20.000 kr. | 30.000 kr. |
| 3-10 dyr | 20.000 kr. | 30.000 kr. | 50.000 kr. |
| 11-25 dyr | 30.000 kr. | 45.000 kr. | 60.000 kr. |
| Over 25 dyr | 40.000 kr. | 60.000 kr. | 80.000 kr. |
| **Grovere uforsvarlig behandling af dyr, jf. § 58, stk. 2** | | | |
| 1-2 dyr | 20.000 kr. | 35.000 kr. | 50.000 kr. |
| 3-10 dyr | 30.000 kr. | 50.000 kr. | 75.000 kr. |
| 11-25 dyr | 40.000 kr. | 70.000 kr. | 90.000 kr. |
| Over 25 dyr | 50.000 kr. | 80.000 kr. | 110.000 kr. |
| **Mishandling af dyr, jf. § 58, stk. 3** | | | |
| 1-2 dyr | 30.000 kr. | 45.000 kr. | 60.000 kr. |
| 3-10 dyr | 50.000 kr. | 75.000 kr. | 100.000 kr. |
| 11-25 dyr | 80.000 kr. | 100.000 kr. | 150.000 kr. |
| Over 25 dyr | 100.000 kr. | 150.000 kr. | 200.000 kr. |

De ovenfor angivne bødeniveauer er vejledende bødeniveauer (udgangsstrafpositioner) per forhold.

Det vil alene være tidligere overtrædelser af § 58, stk. 1-3 af samme eller grovere art, der har den forudsatte gentagelsesvirkning. Tidligere overtrædelser af § 58, stk. 1, vil således alene

have den forudsatte gentagelsesvirkning ift. nye overtrædelser af § 58, stk. 1, mens tidligere overtrædelser af § 58, stk. 2, vil have den forudsætte gentagelsesvirkning ift. nye overtrædelser af § 58, stk. 1 og 2, men ikke stk. 3. Er gerningspersonen tidligere straffet for f.eks. overtrædelse af § 58, stk. 1, vil dette dog kunne tillægges betydning ved fastsættelsen af bøden for overtrædelse af § 58, stk. 2 eller 3, dog således at bøden fastsættes lavere, end hvis der havde været tale om en overtrædelse af samme eller grovere art som den, der er til pådømmelse. Det vil endvidere have betydning for fastsættelse af bøden i skærpende retning, at gerningspersonen tidligere er straffet i medfør af andre dele af dyrevelfærdslovgivningen, herunder overtrædelser dyrevelfærdslovens § 58, stk. 4.

Hvis der er tale om flergangstilfælde (fra 4. gangstilfælde) forøges bødeniveauet som udgangspunkt med yderligere 20 pct. pr. gentagelse.

I tilfælde, hvor der er tale om overtrædelser af væsentligt over 25 dyr, forudsættes det, at bøden forhøjes forholdsmæssigt med udgangspunkt i ovennævnte bødeniveauer for over 25 dyr. I tilfælde, hvor der er tale om et forhold af uforsvarlig behandling af mere end 200 dyr, forudsættes det, at bøden som udgangspunkt forøges med mellem 10-30 pct. efter en konkret vurdering afhængig af overtrædelsens grovhed og varighed.

Eksempel 1: En besætningsejer findes skyldig i uforsvarlig behandling af en kvægbesætning på 50 dyr, jf. § 58, stk. 1. Den pågældende besætningsejer er ikke tidligere straffet for uforsvarlig behandling af dyr. Bøden til besætningsejeren vil efter bødemodellen som udgangspunkt være 35.000 kr. og vil skulle skærpes forholdsmæssigt.

Eksempel 2: En landmand findes skyldig i grovere uforsvarlig behandling af 30 kreaturer, jf. § 58, stk. 2. Den pågældende landmand har en tidligere dom for grovere uforsvarlig behandling af dyr, jf. § 58, stk. 2, og der er således tale om andengangstilfælde. Bøden til landmanden vil efter bødemodellen som udgangspunkt være 80.000 kr.

Eksempel 3: En landbrugsvirksomhed I/S findes skyldig i tre forhold af henholdsvis uforsvarlig behandling af 150 dyr, grovere uforsvarlig behandling af 60 dyr og mishandling af 5 dyr. Virksomheden er ikke tidligere straffet for uforsvarlig behandling af dyr. Bøden til virksomheden vil efter bødemodellen kunne fastsættes til 135.000 kr. og vil derudover skulle skærpes forholdsmæssigt, idet der er tale om væsentligt over 25 antal dyr. Hvis der i samme eksempel er tale et 2. gangstilfælde vil bøden til virksomheden kunne fastsættes til 205.000 kr.

Det bemærkes, at der i regneeksemplerne tager udgangspunkt i en direkte sammenlægning af de ovenfor angivne bødeniveauer, hvor der i praksis som udgangspunkt vil foretages en modereret kumulation af bøder for flere forhold til samtidig pådømmelse, og at der skal foretages en vurdering om eventuelle skærpende eller formildende omstændigheder.

Det bemærkes, at der kan være grundlag for at udmåle bøder, der er højere og efter omstændighederne væsentligt højere end dem, der følger af de ovennævnte udgangspunkter. Omvendt kan der også konkret være grundlag for at udmåle lavere bøder end de anførte niveauer, for eksempel hvis forholdet i den konkrete sag har mindre strafværdighed, den pågældendes personlige forhold taler for det mv.

Det kan i den forbindelse tillægges betydning, over hvor lang en periode den uforsvarlige behandling af dyr er stået på/varigheden af den uforsvarlige behandling. Det kan endvidere tillægges betydning i skærpende retning skærpende omstændighed, hvis det er det samme dyr ved flere lejligheder er blevet udsat for uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller med karakter af mishandling.

Såfremt der i de samlede forhold, som indgår ved fastsættelse af en bødes størrelse, også indgår forhold om overtrædelse af dyrevelfærdsregler, der ikke i sig selv udgør uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller mishandling af dyr, eller overtrædelse af regler på andre lovgivningsområder (der er til bedømmelse samtidig), bør dette indgå i vurderingen og fastsættelse af en samlet bødestørrelse.

De angivne bødeniveauer tjener som udgangspunkt for strafudmålingen i sager om mishandling af dyr, hvor vedkommende er en juridisk person.

Det bemærkes, at de ændringer, som vedrører skærpet bødestraf, ikke omfatter de bødeniveauer, der gælder for leverandør (landmand) og transportør (vognmand) i sager om erhvervsmæssig transport af dyr. De gældende bødeniveauer for overtrædelser inden for transport, som fremgår af forarbejderne til den gældende dyrevelfærdslov, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, L 80 som fremsat, videreføres. Chauffører og ledsagere var ikke omfattet af den bødetakst, der blev indført i 2007, men af de minimumsbøder ved overtrædelser i erhvervsforhold, som er nævnt i afsnit 2.20.1.1.1. i forarbejderne jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, L 80 som fremsat, der gælder generelt for overtrædelser af dyrevelfærdslovgivningen. Chauffører og ledsagere i sager om sager om erhvervsmæssig transport af dyr er ligeledes ikke omfattet af de foreslåede skærpelser af bødeniveauer i nærværende lovforslag, men er i øvrigt omfattet af den skærpelse af straffen i sager om transport af dyr, som blev gennemført i 2003 og ændret i 2016. Minimumsbøder blev fastsat med lovændringen i 2016 og udgjorde en forhøjelse af det bødeniveau, der blev fastsat med lovændringen i 2003.

Ansvarssubjekterne forbliver uforandret, selvom chaufførers ansvar ikke straffes helt så hårdt, som leverandør (landmand) og transportør (vognmand).

Det bemærkes, at de foreslåede strafniveauer også vil have betydning for overtrædelser, der straffes efter den foreslåede § 196 b i straffeloven, jf. § 2, nr. 1.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4. og 2.5. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Det fremgår af dyrevelfærdslovens § 60, stk. 1, at den, der ved dom findes skyldig i mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr, kan ved dommen for bestandig eller for et nærmere fastsat tidsrum frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr. Det samme gælder den, der efter tidligere at have gjort sig skyldig i uforsvarlig behandling af dyr på ny findes skyldig i en sådan overtrædelse. Forbuddet kan begrænses til kun at angå bestemte arter af dyr.

I den foreslåede *§ 60, stk. 1,* fastsættes, at den, der ved dom findes skyldig i uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller mishandling af dyr, kan ved dommen for bestandig eller for et nærmere fastsat tidsrum frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr. Frakendelsen kan begrænses til at angå bestemte arter af dyr eller antallet af dyr. Overtrædelse af frakendelsen straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder.

Med den foreslåede ændring videreføres gældende regler med den ændring, at frakendelse af retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr også vil kunne ske i tilfælde af uforsvarlig behandling af dyr, hvor den pågældende ikke tidligere har gjort sig skyldig i uforsvarlig behandling af dyr. En rettighedsfrakendelse i sager om førstegangstilfælde af uforsvarlig behandling af dyr forudsættes dog at ske betinget, jf. den foreslåede § 60, stk. 2.

En ubetinget frakendelse efter den foreslåede stk. 1 vil som hidtil kunne ske for et nærmere fastsat tidsrum, der regnes fra endelig dom, eller for bestandig.

Det bemærkes, at en overtrædelse af forbuddet (rettighedsfrakendelsen) kan straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder, jf. 3. pkt.

Det bemærkes endvidere, at ordlyden af § 60, stk. 1, foreslås ændret, således at rækkefølgen af de tre grader af uforsvarlig behandling af dyr oplistes i stigende grad af alvorlighed i lighed med systematikken i § 58, stk. 1-3, således at oplistningen af de tre grader af uforsvarlig behandling af dyr ændres til at være med stigende alvorlighed, således at uforsvarlig behandling, nævnes før grovere uforsvarlig behandling og til sidste nævnes mishandling af dyr. Der tilsigtes ikke hermed med denne ændring ændringer i bestemmelsens indhold.

I vurderingen af, om der er grundlag for en rettighedsfrakendelse, bør det indgå, om der i sager om mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr er tale om førstegangsovertrædelse. I tilfælde, hvor den pågældende tidligere er straffet for en strafbar handling, som loven tillægger gentagelsesvirkning i forhold til den nu begåede strafbare handling, eller hvor der på mere systematisk vis eller i organiseret form er begået adskillige lovovertrædelser, forudsættes det, at der som altovervejende udgangspunkt sker ubetinget frakendelse. Der bør desuden tages højde for, om forholdene har fundet sted over en længere periode, og om der er givet

påbud/pålæg, som ikke ses efterkommet. Foruden den tiltaltes personlige forstraffe kan der endvidere tages hensyn til, om den pågældende tidligere har haft en ledende rolle, herunder ansvaret for et dyrehold, i et selskab mv. (juridisk person), som tidligere straffet for uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller mishandling af dyr.

I sager om mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr, herunder i førstegangstilfælde, kan det desuden tillægges vægt, om der er tale om flere forhold af uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller mishandling af dyr, der er til bedømmelse samtidig. Det vil navnlig tale for en ubetinget frakendelse, såfremt der er tale om flere forhold af uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling og/eller mishandling af dyr begået ved to eller flere lejligheder, hvor der i en mellemliggende periode er givet pålæg om at rette op på forholdene, så dyrene behandles forsvarligt, og tiltalte ikke har efterkommet sådant pålæg.

Ligeledes bør graden af tilegnelse og risikoen for gentagelse tillægges skærpende vægt. Det kan i den forbindelse også tillægges vægt, om der med overtrædelsen er opnået eller tilsigtet en økonomisk gevinst.

Det beror som hidtil på domstolenes vurdering af den enkelte sags omstændigheder, om der skal ske frakendelse af retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele taget beskæftige sig personligt med dyr, og om dette skal ske for bestandigt eller for et nærmere fastsat tidsrum, begrænses til at angå bestemte arter eller antallet dyr, og ligeledes om en frakendelse undtagelsesvist kan ske betinget. Såfremt der vurderes at være grundlag for en rettighedsfrakendelse i den konkret sag, er udgangspunktet en ubetinget frakendelse, medmindre der foreligger særligt formildende omstændigheder.

Der henvises endvidere til afsnit 2.8. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 8

Af dyrevelfærdslovens § 60, stk. 1, 3. pkt., i § 60, stk. 2, sidste pkt., og i § 60, stk. 4, 2. pkt., fremgår, at forbuddet (rettighedsfrakendelse) kan begrænses til at angå bestemte arter af dyr. I praksis ses bestemmelserne i § 60 fortolket således, at en frakendelse udover at kunne begrænses til at angå bestemte arter af dyr også kan begrænses således, at der fremover kun må holdes et bestemt antal dyr.

Det foreslås med ændringen i *§ 60, stk. 1, 3. pkt*., i *§ 60, stk. 2, 2. pkt., der bliver til 3. pkt.,* og i *§ 60, stk. 4, 2. pkt.,* at en rettighedsfrakendelse vil kunne begrænses til også at angå et bestemt antal dyr. Der foreslås således en præcisering, så det udtrykkeligt fremgår af bestemmelsen, at en frakendelse kan begrænses således, at der fremover kun må holdes et bestemt (maksimalt) antal dyr.

Det beror på domstolenes vurdering af den enkelte sags omstændigheder, om der er grundlag for at begrænse en rettighedsfrakendelse til at angå et bestemt antal dyr.

Der henvises endvidere til afsnit 2.8. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 9

Af dyrevelfærdslovens § 60, stk. 2, fremgår, at frakendelse kan ske betinget, hvis ubetinget rettighedsfrakendelse efter § 60, stk. 1, vil stå i misforhold til den begåede lovovertrædelse og omstændighederne ved denne. Frakendelsen kan begrænses til at angå bestemte arter af dyr. Det fremgår af dyrevelfærdsloven § 60, stk. 3, at betinget frakendelse sker på vilkår af, at den pågældende i en prøvetid på 3 år, der regnes fra endelig dom, ikke overtræder dyrevelfærdslovgivningen under sådanne omstændigheder, at den pågældende skal frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr.

Med den foreslåede *§ 60, stk. 2*, fastsættes, at frakendelse efter stk. 1 undtagelsesvist kan ske betinget, hvis ubetinget frakendelse vil stå i misforhold til den begåede lovovertrædelse og omstændighederne ved denne. Frakendelse kan endvidere ske betinget, hvis den, der findes skyldig i overtrædelse af § 58, stk. 1, hvor den pågældende ikke tidligere har gjort sig skyldig i overtrædelse af § 58, stk. 1-3. En betinget frakendelse kan begrænses til at angå bestemte arter og et bestemt antal af dyr.

Med den foreslåede ændring af stk. 2, 1. pkt., om at betinget frakendelse kun kan ske undtagelsesvist, understreges udgangspunktet om ubetinget frakendelse, jf. stk. 1. Udgangspunktet er således, at der sker ubetinget frakendelse i sager, hvor der vurderes at være grundlag for en frakendelse af retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr. Betinget frakendelse i disse sager vil typisk kun kunne ske i tilfælde, hvor der foreligger særligt formildende omstændigheder eller lignende. Det kan f.eks. være i situationer, hvor lidelsen hos dyret eller dyrene skyldes menneskelige fejl eller lignende uagtsomme overtrædelser, herunder i situationer, hvor tiltalte straks har rettet op på forholdene eller lignende situationer svarende til omstændighederne i medfør af straffelovens § 82.

Af den foreslåede *stk. 2, 2. pkt.,* fremgår, at frakendelse kan ske betinget i sager om uforsvarlig behandling, hvor den pågældende ikke tidligere har gjort sig skyldig i uforsvarlig behandling af dyr, jf. også den foreslåede ændring af § 60, stk. 1, 1. pkt., idet hensigten er, at en frakendelse i sager om førstegangstilfælde af uforsvarlig behandling af dyr som udgangspunkt vil kunne ske betinget.

En betinget rettighedsfrakendelse i tilfælde af uforsvarlig behandling af dyr, hvor den pågældende ikke tidligere har gjort sig skyldig i uforsvarlig behandling af dyr, bør eksempelvis benyttes i tilfælde, hvor den pågældende er tiltalt for flere forhold af uforsvarlig behandling af dyr, der er til bedømmelse samtidig, og hvor disse forhold er begået ved to eller flere lejligheder, eventuelt med mellemliggende påbud/pålæg, der ikke er efterkommet.

Der henvises endvidere til afsnit 2.8. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 10

Der er i dag ikke bestemmelser, som medfører rettighedsfrakendelse ved flere gentagne overtrædelser af dyrevelfærdsloven ("klippekortsordning").

Med den foreslåede indførelse af *§ 60, stk. 5*, foreslås det i 1. pkt., at den, der inden for en periode på 5 år straffes for tre overtrædelser af § 58, stk. 2 eller 3, frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr.

Der lægges op til, at såvel endelige domme som endeligt vedtagne bødeforlæg medregnes i de pågældende forstraffe til vurdering af, om der skal afsiges dom om rettighedsfrakendelse efter bestemmelsen. Det forudsættes desuden, at det er tidspunktet for endelig dom eller vedtagelse af bødeforelæg, der er afgørende for beregning af den 5-årige periode.

Hvis der er flere forhold til samtidig pådømmelse, vil hvert enkelt forhold tælle for sig, selvom de måtte fremgå af samme anklageskrift eller behandles i samme straffesag. Det vil være en forudsætning, at der med rimelighed kan siges at være tale om flere forhold og ikke bare ét forhold. Om det er tilfældet, vil bero på en konkret vurdering, hvor der bl.a. vil kunne lægges vægt på den tidsmæssige og geografiske sammenhæng mellem de pågældende handlinger eller undladelser.

Forslaget skal forstås som et supplement til de øvrige udvidelser om rettighedsfrakendelser, som arbejdsgruppen har anbefalet, og som foreslås indført, jf. lovforslagets § 1, nr. 4-6.

Forslaget vil således ikke skulle hindre, at der afsiges dom om rettighedsfrakendelse i førstegangs- eller andengangstilfælde, hvis betingelserne for rettighedsfrakendelse i øvrigt vurderes at være opfyldt.

Det foreslås, at klippekortsordningen alene rettes mod fysiske personer, jf. også den foreslåede § 1, nr. 12 (den foreslåede § 60 a, stk. 2). Formålet med klippekortsordningen er at sikre, at personer, der gentagne gange inden for en kortere tidsperiode, begår grov uforsvarlig behandling af dyr eller grov uforsvarlig behandling af dyr med karakter af mishandling, skal frakendes retten til at eje, holde, passe dyr mv.

Frakendelsen kan i medfør af forslagets 2. pkt. begrænses til at angå bestemte arter af dyr eller et bestemt antal dyr.

UDKAST

Det bemærkes, at selskaber m.v. (juridiske personer) fortsat vil være omfattet af rettighedsfrakendelser i øvrigt i § 60, herunder de foreslåede ændringer i medfør af lovforslagets § 1, nr. 4-6, og f.eks. den gældende § 60, stk. 4, hvorefter der skal ske ubetinget frakendelse, hvis den pågældende tidligere er idømt betinget rettighedsfrakendelse og i prøvetiden begår nye forhold, der indebærer en rettighedsfrakendelse. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets almindelige bemærkninger 2.7. samt de specielle bemærkninger til § 1, nr. 12.

Der henvises endvidere til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.9.3.

Til nr. 11 og 12

Det fremgår af dyrevelfærdslovens § 60, stk. 6, at er retten til at beskæftige sig med dyr frakendt for længere tid end 2 år efter stk. 1 eller stk. 4, jf. stk. 5, eller efter en tidligere lov, kan spørgsmålet om generhvervelse af retten inden frakendelsestidens udløb indbringes for domstolene. Indbringelsen sker efter reglerne i straffelovens § 78, stk. 3, og kan tidligst finde sted, når der er forløbet 2 år af frakendelsestiden. Retten kan kun tilbagegives, når ganske særlige omstændigheder foreligger. Har vedkommende tidligere været frakendt retten til at beskæftige sig med dyr, kan generhvervelse inden frakendelsestidens udløb kun ske rent undtagelsesvis og tidligst, når der er forløbet 5 år.

Det fremgår af dyrevelfærdslovens § 60, stk. 8, at med bøde eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 4 måneder straffes den, der med kendskab til et forbud efter stk. 1, 4 eller 7 overlader dyr i en anden persons varetægt, hvis der herved etableres en tilstand i strid med forbuddet. § 58, stk. 13, finder tilsvarende anvendelse.

Med lovforslaget foreslås det, at i *§ 60, stk. 6, 1. pkt.*, ændres »jf. stk. 5« til »jf. stk. 6«, og i *§ 60, stk. 8*, ændres »stk. 1, 4 eller 7« til »stk. 1, 4 og 8«.

Der tilsigtes ingen materielle ændringer i bestemmelserne. Der er tale om en redaktionel ændring som følge af, at der i lovforslaget foreslås indsat et nyt § 60, stk. 5, hvorefter § 60, stk. 5-8 bliver til 6-9, jf. lovforslagets § 1, nr. 7. Som følge af rykningen af de pågældende stykker, er der således behov for konsekvensrettelse af de pågældende henvisninger i § 60, stk. 6, og § 60, stk. 8.

Til nr. 13

Der er efter gældende ret i medfør af straffelovens § 79 mulighed for, at juridiske personer efter omstændighederne kan frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig med dyr. Der findes ikke en bestemmelse i dyrevelfærdsloven, hvorefter retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig med dyr kan frakendes. Der er imidlertid en bestemmelse i dyrevelfærdslovens § 64, hvorefter retten til at drive erhvervsmæssig virksomhed med transport af dyr kan ubetinget frakendes et selskab m.v.

(juridisk person) ved dom for strafbart forhold, hvis den tiltalte gentagne gange eller under i øvrigt skærpende omstændigheder har overtrådt lovgivningen vedrørende transport af dyr.

Med lovforslaget foreslås indsat en ny *§ 60 a*, der *i stk. 1* fastsætter, at dyrevelfærdslovens § 60 finder tilsvarende anvendelse på selskaber mv. (juridiske personer).

Det foreslåede vil indebære, at der etableres en hjemmel i dyrevelfærdsloven til, at der kan ske frakendelse over for juridiske personer af retten til at eje og holde dyr. Herved vil bestemmelser om rettighedsfrakendelser på dyrevelfærdsområdet være samlet i dyrevelfærdsloven.

At § 60 finder tilsvarende anvendelse på selskaber mv. (juridiske personer) vil i forhold til § 60, stk. 1 og 2 indebære, at juridiske personer omfattes af bestemmelsen på samme måde som fysiske personer, dog med den præcisering, at det ikke vil være muligt at frakende en juridisk person retten til at beskæftige sig "personligt" med dyr. Der henvises endvidere til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.5. samt de specielle bemærkninger til § 1, nr. 4.

I forhold til § 60, stk. 4, vil det indebære, at juridiske personer omfattes af bestemmelsen. I sager, hvor en juridiske person er ansvarssubjekt, skal antal straffe for overtrædelse af de relevante bestemmelser opgøres på CVR-nummerniveau.

I forhold til § 60, stk. 5, 7 og 8, som med lovforslaget bliver til henholdsvis stk. 6, 8 og 9, vil det indebære, at juridiske personer omfattes af bestemmelsen, dog med den ændring, at juridiske personer alene kan ifalde bødestraf, jf. herved § 58, stk. 13 og straffelovens 5. kapitel.

Det bemærkes, at i tilfælde, hvor den pågældende juridiske person tidligere er straffet for en strafbar handling, som loven tillægger gentagelsesvirkning, eller hvor der på mere systematisk vis eller i organiseret form er begået adskillige lovovertrædelser, vil det altovervejende udgangspunkt være ubetinget frakendelse.

Det foreslås desuden i *stk. 2*, at § 60, stk. 5, uanset stk. 1 ikke finder tilsvarende anvendelse på selskaber mv. (juridiske personer).

I forhold til den foreslåede § 60, stk. 5, foreslås det, at klippekortsordningen alene rettes mod fysiske personer, og at selskaber m.v. (juridiske personer) således undtages den foreslåede § 1, nr. 7. Der henvises i den forbindelse til de almindelige bemærkninger pkt. 2.6. og til de specielle bemærkninger til § 1, nr. 7.

Der henvises til afsnit 2.10.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 14

Dyrevelfærdsloven § 67, stk. 1, indeholder en hjemmel til for anklagemyndigheden at udstede administrative bødeforelæg sager om overtrædelse af lovgivningen om transport af dyr. Der findes en tilsvarende generel hjemmel hertil i retsplejelovens § 832, stk. 1. Det foreslås, at affatte *§ 67, stk. 1,* således at justitsministeren kan fastsætte regler om, at Dyrevelfærdskontrollen i nærmere angivne sager om overtrædelse af denne lov og regler i medfør af denne lov og i Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Dyrevelfærdskontrollen fører tilsyn med, der ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde, i et bødeforelæg kan tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den, der har begået overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angiven frist at betale en bøde som angivet i bødeforelægget.

Bestemmelsen vil indebære, at anklagemyndighedens særskiltregulerede kompetence til efter dyrevelfærdsloven at udstede administrative bødeforelæg ophæves, og at justitsministeren får kompetence til at bemyndige Dyrevelfærdskontrollen til udstede administrative bødeforelæg.

Det forudsættes, at bemyndigelsesbestemmelsen alene vil blive udnyttet til at give Dyrevelfærdskontrollen mulighed for at udstede administrative bødeforlæg ved overtrædelse af nærmere angivne regler, og hvor sagerne vurderes egnede hertil.

Det er i den forbindelse en forudsætning, at sagerne generelt er ensartede og ukomplicerede og uden bevismæssige tvivlsspørgsmål, og hvor sanktionsniveauet ligger fast. Overtrædelserne skal generelt være klare og umiddelbart konstaterbare, og sagens afgørelse, herunder fastsættelsen af bødens størrelse, skal være uden skønsmæssige elementer af betydning.

Med et bødeforelæg vil Dyrevelfærdskontrollen kunne tilkendegive over for den pågældende, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den pågældende erklærer sig villig til inden for en nærmere angiven frist at betale den bøde, der er angivet i bødeforelægget.

Det vil således være frivilligt for den pågældende, om vedkommende ønsker at acceptere bødeforelægget. Hvis den pågældende ikke ønsker at acceptere bødeforelægget, eller hvis bøden ikke betales inden for den fastsatte frist, vil sagen skulle behandles efter de almindelige regler om strafferetlig forfølgning.

Forslaget vil indebære, at Dyrevelfærdskontrollen i ukomplicerede sager fremover, i stedet for at melde overtrædelsen til politiet, selv fremsender bødeforelæg. Har sagen ikke den fornødne ukomplicerede karakter til at blive afgjort med et administrativt bødeforelæg, eller hvis der i øvrigt foreligger bevismæssige tvivlsspørgsmål, forudsættes det, at Dyrevelfærdskontrollen i stedet vil overgive sagen til videre foranstaltning ved politiet og anklagemyndigheden.

En betingelse for, at sagen kan afsluttes ved, at Dyrevelfærdskontrollen udsteder et administrativt bødeforelæg, er, at den pågældende dels erklærer sig skyldig, dels vedtager sagens udenretlige afgørelse.

Hvis den pågældende ikke ønsker at vedtage et administrativt bødeforelæg, enten fordi vedkommende ikke ønsker at erkende sig skyldig eller ikke kan erklære sig indforstået med, at sagen afgøres af Dyrevelfærdskontrollen, overgår sagen til politiet og anklagemyndigheden med henblik på en sædvanlig strafferetlig forfølgelse.

Med det foreslåede ændres der ikke på, at anklagemyndigheden fortsat har kompetencen til at udstede bødeforelæg efter den generelle bestemmelse herom i retsplejelovens § 832.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at reglerne i retsplejelovens § 834, stk. 1, nr. 2 og 3, og stk. 2, om krav til indholdet af et anklageskrift, finder tilsvarende anvendelse på bødeforelæg efter det foreslåede stk. 1.

Et administrativt bødeforelæg udstedt af Dyrevelfærdskontrollen vil således skulle opfylde retsplejelovens krav til et anklageskrift. Det indebærer, at et administrativt bødeforelæg vil skulle indeholde oplysninger om vedkommendes navn, adresse og person- eller CVR-nummer, det forhold, der udstedes bødeforelæg for, den regel, der vurderes at være overtrådt, forbrydelsens kendetegn, som de fremgår af reglen, straffehjemlen, og en kort beskrivelse af det forhold, der udstedes et administrativt bødeforelæg for mv.

Endvidere indebærer det foreslåede, at det skal fremgå af det administrative bødeforelæg, at den virksomhed eller person, bødeforelægget udstedes over for, ikke har pligt til at udtale sig om sagen, jf. jf. retsplejelovens § 752, stk. 1, 1. pkt., og selvinkrimineringsforbuddet i § 10, stk. 1, i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter.

Der henvises til afsnit 2.6. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 15

Det fremgår af dyrevelfærdslovens § 67, stk. 3, at vedtagelse af bøde samt betinget og ubetinget frakendelse efter stk. 1 og 2 har samme virkning som en dom med hensyn til fuldbyrdelse og gentagelsesvirkning.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.,* at vedtages bøden samt betinget eller ubetinget frakendelse, bortfalder videre strafforfølgning. Vedtagelsen har samme virkning som en dom, *jf. 2. pkt.*

Den foreslåede bestemmelse indebærer en sproglig modernisering af den nuværende bestemmelser om retsfølgerne ved vedtagelsen af et administrativt bødeforelæg eller en frakendelse af retten til at beskæftige sig med erhvervsmæssig transport af dyr.

*Til § 2*

Til nr. 1

Straffeloven indeholder ikke regler om straf for overtrædelse af dyrevelfærdslovgivningen.

Det foreslås at indsætte en § 196 b. Efter den foreslåede bestemmelse straffes med fængsel indtil 6 år den, som under særligt skærpende omstændigheder gør sig skyldig i overtrædelse af dyrevelfærdslovgivningen.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at overtrædelser af dyrevelfærdslovgivningen under særligt skærpende omstændigheder, vil skulle straffes efter straffeloven. Bestemmelsen vil omfatte overtrædelser af dyrevelfærdsloven og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf.

Der forudsættes som udgangspunkt ikke yderligere strafskærpelser end dem, der er nævnt i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1-3, det vil sige en fordobling af den straf, der hidtil har været udmålt i gentagelsestilfælde af overtrædelse af dyrevelfærdslovens § 58, stk. 1, og overtrædelse af dyrevelfærdslovens § 58, stk. 2 og 3.

Særligt skærpende omstændigheder vil f.eks. kunne omfatte systematiske eller organiserede overtrædelser af dyrevelfærdslovgivningen. I vurderingen af, om der er tale om en systematisk eller organiseret overtrædelse, vil der bl.a. kunne lægges vægt, om overtrædelsen omfatter et stort antal dyr eller er foregået over en længere periode. Der vil også kunne lægges vægt på, om der er tale om et stort antal overtrædelser. Derudover vil der kunne lægges vægt på forløbet og omfanget af forudgående planlægning, om overtrædelsen er begået af flere i forening, og om der er opnået eller tilsigtet en betydelig vinding ved overtrædelsen.

Særligt skærpende omstændigheder vil også kunne omfatte særligt grove overtrædelser, der ikke er af systematisk eller organiseret karakter. Det kan f.eks. være overtrædelser, der bevidst er foretaget alene med det formål at påføre dyr smerte, eller andre grove overtrædelser.

Den foreslåede bestemmelse er tiltænkt anvendt i tilfælde, hvor forholdet samlet set skønnes at være så groft, at samfundets reaktion bør komme til udtryk ved anvendelse af straffeloven frem for dyrevelfærdslovgivningen. Som en almindelig rettesnor bør bestemmelsen anvendes, hvis der bliver tale en straf på omkring 6 måneders fængsel eller derover. Det bemærkes, at dette ikke udelukker, at domstolene efter en konkret vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen vil kunne idømme en straf på 6 måneders fængsel eller mere i medfør af strafferammen i dyrevelfærdslovgivningen.

Det bemærkes, at det vil være en betingelse for at ifalde straf efter den foreslåede bestemmelse, at overtrædelsen er begået forsætligt.

*Til § 3*



UDKAST

Til nr. 1

Det følger af retsplejelovens § 855, stk. 3, at en hovedforhandling under visse omstændigheder kan fremmes til dom i tiltaltes fravær, hvis anklagemyndigheden fremsætter begæring herom, og retten ikke finder tiltaltes tilstedeværelse nødvendig. Det gælder bl.a., når tiltalte ikke idømmes højere straf end ubetinget fængsel i 1 år eller andre retsfølger, end at en foranstaltning efter straffelovens § 68 skal have sit forblivende med en allerede idømt foranstaltning, konfiskation, udvisning, frakendelse efter færdselsloven eller lov om sikkerhed til søs eller erstatning, jf. § 855, stk. 3, nr. 3.

Der er ikke i dag hjemmel til at fremme en sag til dom i tiltaltes fravær, hvis anklagemyndigheden har nedlagt påstand om rettighedsfrakendelse efter dyrevelfærdsloven.
Det foreslås, at der i § 855, stk. 3, nr. 3, efter »færdselsloven« indsættes », dyrevelfærdsloven«.

Den foreslåede ændring vil indebære, at en hovedforhandling, hvor der nedlægges påstand om rettighedsfrakendelse efter dyrevelfærdsloven, skal fremmes til dom, hvis anklagemyndigheden fremsætter begæring om det, og de øvrige betingelser i retsplejelovens § 855, stk. 3, er opfyldt.

*Til § 4*

Det foreslås, at lovforslaget skal træde i kraft den 1. juli 2027.

Det følger af straffelovens § 3, stk. 1, at spørgsmålet om straf for handlinger, som er foretaget før lovens ikrafttræden, efter lovens ikrafttræden skal afgøres efter de nye regler, men at afgørelsen dog ikke må blive strengere end efter de tidligere regler. Det vil medføre, at de foreslåede strafskærpelser først får virkning for forhold begået efter loven ikrafttræden.

Det bemærkes desuden, at det forudsættes, at det foreslåede § 60, stk. 5, i dyrevelfærdsloven, jf. denne lovs § 1, nr. 7, kun vil omfatte tilfælde, hvor alle tre overtrædelser begået efter lovens ikrafttræden.

De foreslåede ændringer af dyrevelfærdsloven, jf. lovforslagets § 1, vil ikke finde anvendelse for hverken Færøerne eller Grønland, da dyrevelfærdsloven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

De foreslåede ændringer af straffeloven, jf. lovforslagets § 2, vil ikke gælde for Færøerne og Grønland, idet Færøerne pr. 1. marts 2010 har overtaget lovgivningskompetencen på det strafferetlige område, mens der for Grønland gælder en særlig kriminallov.

UDKAST

De foreslåede ændringer af retsplejeloven, jf. lovforslagets § 3, vil heller ikke finde anvendelse for hverken Færøerne eller Grønland, da Færøerne og Grønland har egne retsplejelove.

UDKAST

**Bilag 1**

## Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

| *Gældende formulering* | *Lovforslaget* |
|---|---|
| | **§ 1**<br><br>I dyrevelfærdsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 994 af 30. juni 2025, foretages følgende ændringer: |
| | **1**. Efter § 14 indsættes:<br>»§ 14 a. Ministeren for natur og dyrevelfærd kan fastsætte regler om avl af landbrugsdyr, herunder forbud mod visse former for avl og om dokumentation af avlsforhold, herunder registrering og opbevaring af oplysninger.« |
| **§ 43.** Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om betaling for omkostninger ved kontrolopgaver, der udføres efter loven eller regler fastsat i medfør af loven eller i henhold til Den Europæiske Unions forordninger om forhold, der er omfattet af denne lov.<br>*Stk. 2.* Ministeren kan fastsætte regler om betaling for særlige ydelser og ekspeditioner, herunder autorisationer, godkendelser, registreringer, tilladelser, anmeldelser, undersøgelser, attestationer og dispensationer, der ydes i henhold til loven eller regler udstedt i medfør af loven eller i henhold til forordninger udstedt af Den Europæiske Union om forhold, der er omfattet af denne lov.<br>*Stk. 3.* For den ordinære kontrol af dyrevelfærd i besætninger betaler ejere af dyrehold, som pr. 1. februar er registreret i Det Centrale Husdyrbrugsregister (CHR), et årligt beløb på: | **2.** *§ 43, stk. 3-5 og 7,* ophæves. Stk. 6 bliver herefter stk. 4. |

UDKAST

| | |
|---|---|
| • 1) 3.986 kr. for ejere af dyrehold, hvor mindst én besætning er en kvægbesætning af en størrelse på over 40 dyr.<br>• 2) 3.999 kr. for ejere af dyrehold, som ikke er omfattet af nr. 1, og hvor mindst én besætning er en grisebesætning af en størrelse på over 40 dyr.<br>• 3) 2.017 kr. for ejere af dyrehold, som ikke er omfattet af nr. 1 eller 2, og hvor mindst én besætning har en størrelse på over 40 dyr, for fjerkræ dog 2.000 dyr. 1. pkt. gælder ikke for akvakultur, kameler, heste, kaniner, humlebier, hønsehold, der alene producerer æg til anvendelse i egen husholdning, eller slagtefjerkræ, der ikke leveres til fjerkræslagteri.<br>• 4) 1.442 kr. for ejere af dyrehold, som ikke er omfattet af nr. 1-3, og hvor mindst én besætning er en kvægbesætning af en størrelse på mindst 10 dyr.<br>• 5) 1.447 kr. for ejere af dyrehold, som ikke er omfattet af nr. 1-4, og hvor mindst én besætning er en grisebesætning af en størrelse på mindst 10 dyr.<br>• 6) 730 kr. for ejere af dyrehold, som ikke er omfattet af nr. 1-5, og hvor mindst én besætning har en størrelse på mindst 10 dyr. 1. pkt. gælder ikke for akvakultur, kameler, heste, kaniner, humlebier, hønsehold, der alene producerer æg til anvendelse i egen husholdning, eller slagtefjerkræ, der ikke leveres til fjerkræslagteri.<br>*Stk. 4.* Virksomheder, som beskæftiger sig med sammenbringning, og besætningsejere | |

UDKAST

| | |
|---|---|
| m.v., som opkræves gebyr for syn af dyr ved udførsel, jf. bekendtgørelse om betaling for kontrol af fødevarer, foder og levende dyr m.v., betaler et beløb på 64 kr. pr. kvarters faktureret kontroltid i forbindelse med syn af dyr til finansiering af omkostninger til stikprøvekontrol ved pålæsning og aflæsning af dyr samt dybdegående kontroller i forbindelse med udførsel af levende dyr.<br>*Stk. 5.* Ministeren kan fastsætte regler om opkrævning af de beløb, der er nævnt i stk. 3 og 4. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om helt eller delvis at undlade opkrævning efter stk. 3 og 4.<br>*Stk. 6.* Ministeren kan fastsætte regler om, at betaling for kontrol, der udføres efter lov om hold af dyr eller lov om fødevarer, sker efter stk. 1 og 2, når kontrollen indgår som en del af et overordnet kontrolområde omfattet af denne lov.<br>*Stk. 7.* Beløbene i stk. 3 og 4 bliver årligt pr. 1. januar pris- og lønreguleret med den sats for det generelle pris- og lønindeks, der er fastsat af Finansministeriet. Det regulerede beløb afrundes til nærmeste hele kronebeløb og offentliggøres ved bekendtgørelse. | |
| **§ 46.** Ejere af dyrehold, virksomheder og andre, der udfører opgaver i forbindelse med behandling af dyr og beskyttelse af dyrs velfærd, skal efter anmodning fra tilsynsmyndigheden give alle oplysninger, som har betydning for tilsynet, og vederlagsfrit yde tilsynsmyndigheden fornøden bistand ved tilsyn, undersøgelser og udtagning af prøver samt andre foranstaltninger, der iværksættes i henhold til loven eller regler fastsat i medfør af loven eller i henhold til Den Europæiske Unions | **3.** I *§ 46, stk. 1*, indsættes efter »beskyttelse af dyrs velfærd,«: »eller som frembringer, anvender, sælger eller køber avlsmateriale, eller udfører opgaver i forbindelse med avlsprogrammer eller avlsmål,«. |

UDKAST

| | |
|---|---|
| forordninger om forhold, som er omfattet af denne lov.<br>*Stk. 2-3.*— | |
| **§ 58.** Den, som ved overanstrengelse eller vanrøgt eller på anden måde behandler dyr uforsvarligt, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år.<br>*Stk. 2.* Har det i stk. 1 nævnte forhold haft karakter af grovere uforsvarlig behandling af dyr, er straffen bøde eller fængsel indtil 2 år.<br>*Stk. 3.* Har det i stk. 2, jf. stk. 1, nævnte forhold haft karakter af mishandling, er straffen fængsel indtil 2 år. | **4.** I *§ 58, stk. 1,* ændres »som« til »der«<br><br>**5.** I *§ 58, stk. 2,* ændres »Har det i stk. 1 nævnte forhold haft karakter af« til »Har det forhold, der er nævnt i stk. 1, haft karakter af«<br>**6.** I *§ 58, stk. 3,* ændres »Har det i stk. 2, jf. stk. 1, nævnte forhold haft karakter af« til »Har det forhold, der er nævnt i stk. 2, jf. stk. 1, haft karakter af« |
| **§ 60.** Den, der ved dom findes skyldig i mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr, kan ved dommen for bestandig eller for et nærmere fastsat tidsrum frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr. Det samme gælder den, der efter tidligere at have gjort sig skyldig i uforsvarlig behandling af dyr på ny findes skyldig i sådan overtrædelse. Forbuddet kan begrænses til at angå bestemte arter af dyr. Overtrædelse af forbuddet straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder.<br>*Stk. 2.* Frakendelse kan ske betinget, hvis ubetinget frakendelse af retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr efter stk. 1 vil stå i misforhold til den begåede lovovertrædelse og omstændighederne ved denne. Frakendelsen kan begrænses til at angå bestemte arter af dyr.<br>*Stk. 3.* --- | **7.** I *§ 60, stk. 1, 1. pkt.* ændres »mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr« til »uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller mishandling af dyr«<br><br>**8.** I *§ 60, stk. 1, 3. pkt*., i *§ 60, stk. 2, 2. pkt., der bliver til 3. pkt.,* og i *§ 60, stk. 4, 2. pkt.,* ændres »arter af dyr« til: »arter af dyr eller et bestemt antal dyr«.<br><br>**9.** I *§ 60, stk. 2, 1. pkt.* indsættes efter »Frakendelse kan«: »undtagelsesvist« og i *§ 60, stk. 2,* indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum*:* »Frakendelse kan endvidere ske betinget, hvis vedkommende findes skyldig i overtrædelse af § 58, stk. 1 og ikke tidligere har gjort sig skyldig i overtrædelse af § 58, stk. 1-3.« |
| | |
| *Stk. 4.* Den, der ved dom findes skyldig i mishandling, grovere uforsvarlig behandling eller uforsvarlig behandling af dyr, skal | |

UDKAST

| | |
|---|---|
| ubetinget frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr, hvis den pågældende tidligere betinget er frakendt retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr og i prøvetiden har begået et nyt forhold, der indebærer en rettighedsfrakendelse. Forbuddet kan begrænses til at angå bestemte arter af dyr.<br>*Stk. 5.* Ubetinget frakendelse sker for et nærmere fastsat tidsrum, der regnes fra endelig dom, eller for bestandig. Overtrædelse af forbuddet straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder.<br>*Stk. 6.* Er retten til at beskæftige sig med dyr frakendt for længere tid end 2 år efter stk. 1 eller stk. 4, jf. stk. 5, eller efter en tidligere lov, kan spørgsmålet om generhvervelse af retten inden frakendelsestidens udløb indbringes for domstolene. Indbringelsen sker efter reglerne i straffelovens § 78, stk. 3, og kan tidligst finde sted, når der er forløbet 2 år af frakendelsestiden. Retten kan kun tilbagegives, når ganske særlige omstændigheder foreligger. Har vedkommende tidligere været frakendt retten til at beskæftige sig med dyr, kan generhvervelse inden frakendelsestidens udløb kun ske rent undtagelsesvis og tidligst, når der er forløbet 5 år.<br>*Stk. 7.* Retten kan under behandlingen af de sager, som er nævnt i stk. 1 og 4, ved kendelse udelukke den pågældende fra at eje, bruge, passe, slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr, indtil sagen er endeligt afgjort. Forbuddet kan begrænses til at angå bestemte arter og antal af dyr. Det kan i kendelsen bestemmes, at kære ikke har opsættende virkning. Afsiges der med hensyn til rettighedsfrakendelse frifindende dom i sagen, bortfalder forbuddet, selv om dommen ankes. Overtrædelse af forbuddet straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder. | **10.** I *§ 60* indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:<br>»*Stk. 5.* Den, der inden for en periode på 5 år straffes for tre overtrædelser af § 58, stk. 2 eller 3, skal ved dom frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte dyr eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr. Frakendelsen kan begrænses til at angå bestemte arter af dyr eller et bestemt antal dyr.«<br>Stk. 5-8 bliver herefter stk. 6-9. |

UDKAST

| | |
|---|---|
| *Stk. 8.* Med bøde eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 4 måneder straffes den, der med kendskab til et forbud efter stk. 1, 4 eller 7 overlader dyr i en anden persons varetægt, hvis der herved etableres en tilstand i strid med forbuddet. § 58, stk. 13, finder tilsvarende anvendelse. | |
| Stk. 6. Er retten til at beskæftige sig med dyr frakendt for længere tid end 2 år efter stk. 1 eller stk. 4, jf. stk. 5, eller efter en tidligere lov, kan spørgsmålet om generhvervelse af retten inden frakendelsestidens udløb indbringes for domstolene. Indbringelsen sker efter reglerne i straffelovens § 78, stk. 3, og kan tidligst finde sted, når der er forløbet 2 år af frakendelsestiden. Retten kan kun tilbagegives, når ganske særlige omstændigheder foreligger. Har vedkommende tidligere været frakendt retten til at beskæftige sig med dyr, kan generhvervelse inden frakendelsestidens udløb kun ske rent undtagelsesvis og tidligst, når der er forløbet 5 år. | **11.** I *§ 60, stk. 6, 1. pkt.*, ændres »jf. stk. 5« til »jf. stk. 6«. |
| *Stk. 8.* Med bøde eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 4 måneder straffes den, der med kendskab til et forbud efter stk. 1, 4 eller 7 overlader dyr i en anden persons varetægt, hvis der herved etableres en tilstand i strid med forbuddet. § 58, stk. 13, finder tilsvarende anvendelse. | **12.** I *§ 60, stk. 8*, ændres »stk. 1, 4 eller 7« til »stk. 1, 4 og 8«. |
| | **13.** Efter § 60 indsættes:<br>**»§ 60 a.** § 60 finder tilsvarende anvendelse på selskaber m.v. (juridiske personer), jf. dog stk. 2.<br>*Stk. 2.* § 60, stk. 5, finder ikke tilsvarende anvendelse på selskaber m.v. (juridiske personer).« |
| **§ 67.** I sager om overtrædelse af lovgivningen om transport af dyr, der ikke skønnes at ville medføre højere straf end | **14.** *§ 67, stk. 1,* ophæves, og i stedet indsættes: |

UDKAST

| | |
|---|---|
| bøde, kan anklagemyndigheden i et bødeforlæg tilkendegive sigtede, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis sigtede erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale en i bødeforlægget angivet bøde. Reglerne i retsplejelovens § 834, stk. 1, nr. 2 og 3, om krav til indholdet af et anklageskrift finder tilsvarende anvendelse på bødeforlæg.<br>*Stk. 2.* Sager, hvori der ikke opstår spørgsmål om anvendelse af højere straf end bøde, kan, når retten ikke finder grund til at betvivle tiltaltes skyld, afgøres, ved at den tiltalte i retten vedtager at betale en nærmere bestemt bøde eller vedtager en betinget eller ubetinget frakendelse af retten til at beskæftige sig med erhvervsmæssig transport af dyr.<br>*Stk. 3.* Vedtagelse af bøde samt betinget og ubetinget frakendelse efter stk. 1 og 2 har samme virkning som en dom med hensyn til fuldbyrdelse og gentagelsesvirkning. | »Justitsministeren kan fastsætte regler om, at Dyrevelfærdskontrollen i nærmere angivne sager om overtrædelse af denne lov, regler udstedt i medfør af denne lov eller Den Europæiske Unions forordninger for de områder af loven, som Dyrevelfærdskontrollen fører tilsyn med, der ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde, i et bødeforelæg kan tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den, der har begået overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angiven frist at betale en bøde som angivet i bødeforelægget.<br>*Stk. 2.* Retsplejelovens regler om krav til indholdet af et anklageskrift og om, at en sigtet ikke er forpligtet til at udtale sig, finder tilsvarende anvendelse på bødeforelæg.«<br>Stk. 2 bliver herefter stk. 3.<br><br>**15.** I *§ 67* indsættes som *stk. 4:*<br><br>*»Stk. 4.* Vedtages bøden samt betinget eller ubetinget frakendelse, bortfalder videre strafforfølgning. Vedtagelsen har samme virkning som en dom.« |
| | **§ 2**<br><br>I straffeloven, jf. [lovbekendtgørelse nr. 1294 af 57. november 2025], foretages følgende ændring: |
| | Efter § 196 a indsættes i *21. kapitel:*<br><br>**»§ 196 b.** Med fængsel indtil 6 år straffes den, som under særligt skærpende omstændigheder gør sig skyldig i overtrædelse af dyrevelfærdslovgivningen.« |
| | **§ 3** |

UDKAST

| | |
|---|---|
| | I retsplejeloven, jf. [lovbekendtgørelse nr. 1298 af 7. november 2025], foretages følgende ændringer: |
| § 855.<br>*Stk. 1 – 2.* ---<br>*Stk. 3.* En hovedforhandling skal, hvis anklagemyndigheden fremsætter begæring herom, fremmes til dom i tiltaltes fravær, hvis retten ikke finder tiltaltes tilstedeværelse nødvendig,<br>1) når tiltalte er undveget, efter at anklageskriftet er forkyndt for den pågældende,<br>2) når tiltalte efter at være mødt ved sagens begyndelse<br>a) har forladt retten uden retsformandens tilladelse eller<br>b) er udeblevet senere under hovedforhandlingen,<br>3) når tiltalte ikke idømmes højere straf end ubetinget fængsel i 1 år eller andre retsfølger, end at en foranstaltning efter straffelovens § 68 skal have sit forblivende med en allerede idømt foranstaltning, konfiskation, udvisning, frakendelse efter færdselsloven eller lov om sikkerhed til søs eller erstatning, eller<br>4) når retten skønner, at behandlingen af sagen utvivlsomt vil føre til tiltaltes frifindelse.<br>*Stk. 4.* --- | I *§ 855, stk. 3, nr. 3,* indsættes efter »færdselsloven«: », dyrevelfærdsloven« |

UDKAST